

Znamení dnešnej doby

Číslo 9
Október 2015

Biblický pohľad na svet

Vedieť je lepšie ako nevedieť

Astrológia a horoskopy

Masy v okovách zla

strana 5

Jan Hus

- kacír alebo hlásateľ
pravdy? strana 6-7

Mojžišova nevlastná matka

- prečo zmizla
z egyptskej histórie?

strana 8

Detský charakter

Ako sa formujú
povahové črty?

strana 10

Utečenci – horúci problém Európy

strana 2

Migračná kríza narúša vzťahy medzi krajinami EÚ

- ☐ Utečenci - horúci problém Európy – strana 2
- ☐ Viera času konca – strana 3
- ☐ Info monitoring – strana 4

- ☐ Astrológia a horoskopy – strana 5
- ☐ Jan Hus – kacír alebo hlásateľ pravdy? – strana 6-7
- ☐ Mojžišova nevlastná matka – prečo zmizla z egyptskej histórie? – strana 8

- ☐ Zabijaci vitamínov vo vašom tele – strana 9
- ☐ Detský charakter – strana 10
- ☐ Prečo cirkvi svätia nedeľu? – strana 11
- ☐ Super - expres – strana 12
- ☐ Ponuka literatúry a DVD – strana 12

Utečenci – horúci problém Európy

Migračná kríza narúša vzťahy medzi krajinami EÚ

Od začiatku roku do októbra 2015 dorazilo na územie Európskej únie cca 500 tisíc migrantov. Podľa hodnotenia analytikov je situácia s nelegálnymi migrantmi v krajinách Európskej únie najhoršia od dôb druhej svetovej vojny.

Odkedy existuje svet, vždy sa objavovali také okolnosti medzi národmi, ktoré nútili ľudí k rôznemu presídľovaniu, k utekaniu na bezpečné miesta, k sťahovaniu sa – či z náboženských, ekonomických alebo bezpečnostných dôvodov - kvôli obavám o svoj život.

Ako príklad ekonomickej migrácie je možné spomenúť príbeh z Biblie o patriarchovi Jakovi, ktorý následkom veľkého hladu vo svojej domovine v kananejskej zemi niekedy okolo r.1800 – 1700 pred n.l. odišiel s celou svojou veľkou rodinou (70 ľudí) do Egypta kvôli prežitiu. Tento úžasný príbeh, zo začiatku dramatický a spojený s nasadením životov, vyústil do veľmi zvláštnych okolností, keď Boh viditeľne zasiahol a pomohol celej rodine.

Pozoruhodné je takzvané sťahovanie národov v ranom stredoveku. Bol to masívny pohyb ľudí zapríčinený najmä týmito faktormi: vpád Hunov zo strednej Ázie, rastúci počet obyvateľstva, rýchle vyčerpanie obrábanej pôdy a hľadanie novej pôdy, klimatické zmeny, chladnejšie a vlhšie podnebie, atď. Všetko to nútilo germánske kmene hľadať lepšie životné podmienky. Dlhé obdobie sucha zasa prinútilo Hunov ťahnuť na západ.

Mnohé národy z Ázie a zo severu Európy sa v tom čase začali sťahovať za legendárnym bohatstvom Rímskej ríše. Táto ríša mala čo ponúknuť barbarským kmeňom, ktoré postupne prenikali do srdca tejto ríše. Boli tam veľké mestá s murovanými domami, vodovodmi, palácami, parkmi, arénami, kúpeľmi, ktoré slúžili na oddych a zábavu. Našli sa tu zásoby obilia, múky, mäsa, zeleniny, vína.

V minulosti utečenci utekali aj z náboženských dôvodov. Možno povedať, že od samého vzniku kresťanstva až dodnes dejiny zaznamenali veľké množstvo vln prenasledovaní a teda aj s tým spojených rôznych migrácií ľudí, rodín a celých spoločností.

Kresťania by nemali byť prekvapení, pretože Biblia tieto javy dosť jednoznačne predpovedá - hoci to bolo vždy bolestivé. Apoštol Pavol, ktorý sám znášal perzekúcie zo strany svojich krajanov Židov, ako aj zo strany rímskeho režimu a vlády, napísal: „A všetci, čo chcú žiť zbožne v Ježišovi Kristovi, budú prenasledovaní.“ 2.Timoteovi 3,12 Aj pisateľ knihy Skutky apoštolov zaznamenal, čo sa stalo v prvom storočí po ukameňovaní Štefana: „V ten deň sa začalo veľké prenasledovanie cirkvi v Jeruzaleme a všetci, okrem apoštolov sa rozprchli po krajoch Judska a Samárie.“ Skutky 8,1

Tento stav bol zasa len priamym naplnením Ježišovej predpovede, s ktorou oboznámil svojich učeníkov. V evanjeliu Matúša 10,23 je zaznamenaná Kristova rada a výzva: „Keď vás budú prenasledovať v jednom meste, utečte do druhého.“ A do budúcnosti Ježiš vyzýva: „Ale modlite sa, aby sa váš útek neprihodil v zime ani v sobotu.“ Matúš 24,20.

Neblahé úlohy prenasledovania v prvých stáročiach rozmachu kresťanstva sa zhostila štátom moc Rímskej ríše. Solidarita a súcit s prenasledovanými však zo spoločnosti nevymizli ani v najťažších a nebezpečných časoch, pretože vždy sa našli takí, ktorí podali utečencom pomocnú ruku, často aj za cenu vlastného pohodlia, ba aj života.

Jav prenasledovania bol azda najkrutejší v temnom stredoveku, kedy vládnuca cirkevno-štatná moc v mene Božom trestala každú odchýlku od „schváleného“ učenia. Počet tých, ktorí museli opustiť domovy, bol neuveriteľný, a len sám Všemohúci pozná počet tých, ktorí skončili vo väzenských celách, v arénach alebo v plameňoch na hranici.

Aj v dobe po objavení Ameriky boli početné masy protestantských veriacich, ktorí práve kvôli náboženskej intolerancii v Európe hľadali svoje útočisko na novom kontinente. „Len čo sa po Európe roznesli správy o krajine, kde každý môže užívať plody svojej práce a žiť podľa svojho svedomia, tisíce ľudí sa vydali k brehom Nového sveta. Počet osád rýchlo rástol. Podľa zákona

štátu Massachusetts mali do tejto krajiny voľný vstup a právo na pomoc z verejných prostriedkov všetci kresťania ktorejkoľvek národnosti, ktorí utekali za Atlantický oceán pred vojnami, hladom alebo útlakom prenasledovateľov. Tak sa utečenci a utláčaní stali podľa zákona hosťami štátu: (Martyn, cit.dielo, zv.5, str.417) V priebehu dvadsiatich rokov od príchodu prvých utečencov do Plymouthu sa v Novom Anglicku usadili tisíce pútnikov.“ Ellen Whiteová, Veľký spor vekov, str. 296 (orig.)

Avšak pri sledovaní histórie a jej príbehov o utečencoch alebo o násilnom presídľovaní národov je možné vidieť nekonečnú Božiu prozreteľnosť. Ak poznáme Boží charakter, nemôžeme nevidieť, ako Boh vstupuje do diania tohto sveta, či už v politickej alebo ekonomickej oblasti, alebo v situáciách zapríčinených živelnými a vojnovými pohromami.

Boh nie je príčinou týchto zlých vecí vo svete, no dokáže usmerniť chod udalostí a ich dopad na jednotlivcov, na rodiny a národy. On vie zužitkovať často veľmi nepríjemné dôsledky v prospech spásy a v prospech večného života dotknutých ľudí. Často práve tieto ľudské problémy privedú človeka k hľadaniu úzkeho spojenia s Bohom.

Z tohto pohľadu si môžeme byť istí, že ani pri súčasnej migrácii vo svete – či už je nútená, či dobrovoľná, ekonomicke podmienená, alebo spôsobená náboženským prenasledovaním či vojnovým násilím, Pán Boh v žiadnom prípade nestráca prehľad o každom jedincovi.

Súčasná situácia je veľmi komplikovaná a zdá sa, že sa vymyká spod kontroly. Niekedy je ťažké rozlíšiť tých, ktorí skutočne potrebujú pomoc, od tých, ktorí dané okolnosti len využívajú vo svoj prospech, alebo ich dokonca zneužívajú pre nekalú činnosť. Na politikoch leží veľká zodpovednosť, aby sa našli múdre riešenia v tejto kríze. A našou úlohou je nájsť spôsob, ako poskytnúť pomoc tam, kde je naozaj potrebná.

Pritom všetkom neprehliadnime, ako sa naplňujú Ježišove predpovede pre dobu, v ktorej žijeme, pre čas pred jeho návratom na Zem: „A budú znamenania na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi bude zovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie...“ Lukáš 21,25. Zoči-voči krízovým udalostiam, myslíme na prípravu na tento najväčší deň v histórii ľudstva!

Stanislav Byrtus

Viera času konca

Mark Finley

Keď sa opýtate priemerného kresťana, čo znamená veriť, dostaneme odpoveď, ako je napríklad táto: „Viera znamená mať presvedčenie, že Boh vypočuje naše modlitby,“ alebo „Veriť znamená prosieť Boha o všetko, čo chceme, a vedieť, že nám to dá.“ Tieto odpovede predstavujú vieru na spôsob akéhosi nebeského talizmanu. Jestvuje ale oveľa biblickejšia odpoveď. Viera je dar, ktorý obdrží každý veriaci od Boha. Viera je pevné presvedčenie, že Boh je hodný nášho vyzývania a našej dôvery. Viera znamená mať k Bohu vzťah ako k dobrému priateľovi, ktorá nás vedie k tomu, že robíme všetko, čo od nás chce, pretože vieme, že pre nás chce len to najlepšie.

U Jána 15,13-15 čítame: „Nad to väčšej lásky nemá nikto, než aby niekto položil svoj život za svojich priateľov. Vy ste mojimi priateľmi, ak činíte všetko, čo vám ja prikazujem. Už vám nehovorím viacej sluhovia, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán.“ Jeremiáš 29,11: „Lebo ja znám myšlienky, ktoré myslím o vás, hovorí Hospodin, myšlienky pokoja a nie zlého, aby som vám dal šťastnú budúcnosť a vaše očakávanie.“

V dnešnom biblickom štúdiu objavíme, ako môžeme obdržať pevnú vieru, ktorá sa osvedčí aj v kríze na konci svetových dejín.

1. Aké starosti vyjadril Ježiš pri pohľade na vieru na konci časov?

Lukáš 18,8b: „Avšak keď príjde Syn človeka, či aj nájde vieru na zemi?“ Prečo si myslíš, že pred druhým príchodom Ježiša bude tak málo viery?

2. Ako popisuje Biblia pravú biblickú vieru?

Porovnajme Židom 11,1 s 2.Korintanom 5,7: „A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.“ – „Lebo chodíme vierou a nie videním.“

Viera je podstatou toho, v čo dúfame. Tvorí základ pre celý náš kresťanský život. Každý deň hľadáme ponad to, čo sa okolo nás deje, na toho, ktorý je nad nami. Napriek všetkým ťažkostiam, ktoré nám spôsobujú problémy alebo zármutok, máme skalopevné presvedčenie, že Ježiš, náš najlepší priateľ, uskutoční svoje úmysly s našim životom pre naše najväčšie dobro.

3. S akou vážnou prosbou sa obrátili učeníci na Ježiša a ako znela jeho odpoveď?

Čítajme Lukáš 17,5,6: „Apoštolovia povedali Pánovi: Pridaj nám vieru! A Pán povedal: Keby ste mali vieru ako horčičné zrno, povedali by ste tejto moruši: Vykoreň sa a presad' sa do mora! A poslúchla by vás.“

Na prvý pohľad zdá sa byť Ježišova odpoveď podivuhodná. Keď ho jeho učeníci prosili o viacej viery, tak im jednoducho povedal: „Keby ste mali vieru ako horčičné zrno, povedali by ste tejto moruši: Vykoreň sa a presad' sa do mora! A poslúchla by vás.“ To, čo Ježiš povedal, je skutočne veľmi jednoduché. Horčičné semeno je najmenšie zo všetkých semien. Ježiš povzbudil svojich učeníkov aby pestovali vieru, ktorú mali: „Vy ma prosíte o to, aby som rozmnožil vašu vieru. Ja som už vložil vieru do vašich sŕdc, cvičte túto vieru!“ Inak povedané: O čo viac budete túto vieru používať, o to viac budete rásť.

4. Rimanom 10,17: „Tak teda viera z počutia a počutie skrze slovo Božie.“ Čiže viera sa zrodí vtedy, keď naplníme naše myslenie Božím slovom, ktoré zjavuje Božiu vernosť. Čím viac budeme študovať Bibliu, tým viac bude rásť naša viera.

Je ale možné čítať Bibliu a mať z toho len malý osoh? Ako sa to môže stať? Odpoveď čítame v liste Židom 4,2: „Lebo aj nám sa zvezovalo evanjelium ako aj tamtým. Ale tamtým neosožilo slovo zvesti, pretože sa nezmiešalo s vierou tých, ktorí počuli.“

5. Budeme spasení vierou alebo milosťou? Akú úlohu hrá pri našom vykúpení viera? Akú úlohu hrá milosť?

Čítajme nasledovné biblické pasáže a rozmyšľajme o úlohe viery v pláne vykúpenia. Rimanom 1,16,17: „Lebo sa nehanbím za evanjelium Kristovo, lebo je mocou Božou na spasenie každému veriacemu, Židovi predne i Grékov. Lebo spravodlivosť Božia sa v ňom zjavuje z viery vo vieru, jako je napísané: Ale spravodlivý bude žiť z viery.“ Rimanom 3,23-26: „Lebo nielo rozdielu, lebo všetci zhrešili a postrádajú slávy Božej ospravedlnovaní súc darmo jeho milosťou, skrze vykúpenie, vykúpenie v Kristu Ježišovi, ktorého preduložil Boh za obeť zmierenia zkrze vieru v jeho krvi na ukázanie svojej spravodlivosti pre pustenie stranou predošle sa udialych hriechov do času obeti Kristovej v znášaní Božom, aby ukázal svoju spravodlivosť v terajšom čase, aby bol spravodlivý a ospravedlňujúci toho, kto je z viery Ježišovej.“ Rimanom 5,1,2: „Ospravedlnení súc teda z viery máme pokoj blížiti sa k Bohu skrze svojho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sme dostali aj prístup vierou do tejto milosti, v ktorej stojíme, a chválime sa nádejou slávy Božej.“ Efežanom 2,8-10: „Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechváľil. Lebo sme jeho dielom, stvorení v Kristu Ježišovi nato, aby sme konali dobré skutky, ktoré Boh vopred prihotovil, aby sme v nich chodili.“

6. Čo je štít viery? Prečo je viera pripodobnená štítu?

Porovnajme Efežanom 6,16 s 1.Mojžišovou 15,1: „A pritom pri všetkom vezmite štít viery, ktorým budete môcť uhasiť všetky ohnivé šípy toho zlého.“ ; „Po týchto veciach stalo sa slovo Hospodinovo k Abramovi vo videní povediac: Neboj sa, Abrame, ja som tvojím štítom a tvojou odplatou veľmi veľikou.“

Viera chráni pred pokušeniami nepriateľa, pretože sa úplne spolieha na Ježiša. Viera nás vedie k tomu, že dôverujeme Ježišovi a on je aj schopný chrániť nás pred lstivými úkladmi satana.

7. Ako je Boží ľud času konca popisán v Zjavení 14,12?

„Tu je trpezlivosť svätých, tu tí, ktorí ostríhajú prikázania Božia a vieru Ježišovu.“ Čo je „viera Ježišova“? Je to oveľa viac ako viera v Ježiša; je to kvalita Ježišovej viery, ktorou naplnia naše srdce a život. Je to Ježišova viera udelená nám jeho milosťou. Každý deň rastie Ježišova viera v nás takou mierou ako mu ďakujeme za jeho dar viery, ktorý nám dal skrze svoju milosť. A keď konáme podľa tejto viery, ktorú dal do našich sŕdc, a keď naplňame naše mysle jeho slovom, budeme takí ako on, ktorému patrí náš najväčší obdiv. To je viera poslednej doby, to je viera času konca.

Zdroj:

<http://archives.adventistworld.org/article/1228/resources/english/issue-2012-1004/end-time-faith>

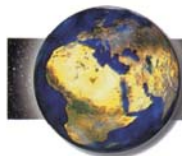
ODPORUČAME

Posledné udalosti biblických prorociev

DVD – 40 min.

Cena: 2,00 €

V Moskve otvorili jednu z najväčších európskych mešít

Jednu z najväčších európskych mešít otvorili po desiatich rokoch stavebných prác v ruskej metropole - Moskve. Budova bude na 19 000 metroch štvorcových schopná pojať až 10 tisíc veriacich.

Otvorenie novej mešity bolo pôvodne naplánované na máj 2016, ruské úrady sa však rozhodli urýchliť práce a svätostánok sprístupniť verejnosti už tento rok, keď si krajina pripomína 70. výročie Veľkej vlasteneckej vojny.

Na slávnostnom podujatí sa okrem kremelského šéfa Vladimíra Putina zúčastnili i turecký prezident Recep Tayyip Erdogan, palestínsky líder Mahmúd Abbás, kazachský prezident Nursultan Nazarbajev, čečenský vodca Ramzan Kadyrov či hlava ruskej Tatárskej republiky Rustam Minnichanov.

Výstavba mešity si vyžiadala náklady v prepočte 152 miliónov eur. Najväčšou mešitou na území Ruskej federácie však zostáva Mešita Achmata Kadyrova v čečenskom hlavnom meste Groznyj s kapacitou presahujúcou 10 tisíc veriacich.

Islam je v Rusku druhým najrozšírenejším náboženstvom po pravoslávnom kresťanstve. K moslimskému vierovyznaniu sa hlási 23 miliónov obyvateľov, v krajine sa nachádza vyše 7000 mešít.

V samotnej Moskve žijú najmenej dva milióny moslimov, teda každý šiesty Moskovčan je moslim.

<http://www.sme.sk/c/8012304/putin-otvoril-v-moskve-jednu-z-najvacsih-europskych-mesit.html#ixzz3maFSqZLO>

Pápež František pricestoval na návštevu USA

Prvého latinskoamerického pápeža v histórii prijal 23. 9. 2015 počas druhého dňa jeho šestdňovej návštevy USA v Bielom dome americký prezident Barack Obama.

V prejave prednesenom pred 15-tisíc ľuďmi na južnom trávniku Bieleho domu 78-ročný František pochwálil Obamu za jeho snahu o zníženie znečistenia ovzdušia a zdôraznil potrebu okamžitého riešenia klimatických zmien.

Pápež František požiadal Spojené štáty, aby pomohli v boji proti klimatickým zmenám v tomto „rozhodujúcom okamihu dejín“, a vyzval Američanov na vytvorenie skutočne tolerantnej a otvorenej spoločnosti.

Pápež zmenil svoj zaužívaný postup a davu sa prihovril v angličtine. Do Bieleho domu sa namiesto luxusnej limuzíny dovezol v malom vozidle značky Fiat.

Po návšteve Bieleho domu pápež František absolvoval spoločnú modlitbu s americkými duchovnými, stretnutie s biskupmi a omšu v Bazilike nepoškvrneného počatia vo Washingtone.

Počas necelého týždňa stráveného v USA František navštívil tri veľké americké mestá - Washington, New York a Filadelfiu. Ako vôbec prvý pápež v histórii predniesol prejav pred americkým Kongresom.

Vystúpil tiež na Valnom zhromaždení OSN, zúčastnil sa na Vatikánskom organizovanej konferencii o rodine a stretol sa aj s prisťahovalcami, väzňami a bezdomovcami.

<http://www.aktuality.sk/clanok/304716/barack-obama-prijal-papeza-frantiska-v-bielom-dome/>

Pápež dostal komunistický krucifix od prezidenta Bolívie

8. júla 2015 pápež František navštívil Bolíviu, pričom sa stretol aj s bolívijským prezidentom, ktorý mu daroval „komunistický krucifix“, na ktorom je vyobrazený Ježiš ukrižovaný na kladive a kosáku.

Týmto činom prezident Evo Morales vyvolal malý rozruch. Svedkovia tejto udalosti podávajú rôzne správy. Niektorí hovoria, že pontif povedal: „No está bien eso“ (To nie je v poriadku), zatiaľčo hovorca Vatikánu Federico Lombardi uviedol, že pápež pravdepodobne povedal: „Eso no sabía bien“ (To som nevedel), v súvislosti s pôvodom daru.

Bolívijska ministerka komunikácií Marianela Paco povedala, že symbol nebol zamýšľaný ako politické gesto, ale mal vyjadriť hold pápežovej obhajobe chudobných.

Od svojho nástupu do úradu v roku 2006 Evo Morales vedie svetskú politickú agendu, pričom nariadil odstrániť z prezidentského paláca Bibliu a kríž, ktoré považuje za symboly španielskeho koloniálneho útlatu. Po referende v roku 2009 bola bolívijska ústava zmenená a predefinovaná Bolíviu na sekulárny, nie katolícky štát.

Avšak, Morales navštívil pápeža Františka v Ríme dvakrát a chváli pápežovu podporu pre chudobné a marginalizované skupiny.

Zdroj: <http://sputniknews.com/latam/20150710/102446119.html#ixzz3gJlZ6CC>

Fíni opúšťajú cirkev po schválení homosexuálnych manželstiev

Koncom minulého roku vystúpilo vo Fínsku zo štátnej luteránskej cirkvi takmer 8 tisíc ľudí na protest proti schváleniu nového zákona, ktorý umožňuje sobáš ľudí rovnakého pohlavia a ktorý podporil arcibiskup Kari Mäkinen.

Tieto odstúpenia majú finančný vplyv na cirkev, pretože osoby, ktoré nie sú registrované v cirkvi, sú oslobodené od platenia cirkevnej dane. Cirkevná daň je hlavným zdrojom príjmov náboženských inštitúcií.

Severské krajiny patria k najsekulárnejším na svete.

Z cirkvi odchádzajú skôr tí angažovanejší a tradičnejší veriaci, ktorým vadí zosvetštenie ich cirkvi. Výsledkom môže byť, že evanjelické kostoly vo Fínsku budú ešte prázdnejšie. No súběžne s úpadkom škandinávského protestantizmu badať prvé lastovičky iného trendu: k životu akoby sa prebúdzal severský katolicizmus, s ktorým pred päťsto rokmi zúčtovala reformácia.

<http://www.protiprdu.org/fini-opustaju-cirkev-po-schvaleni-homosexualnych-manzelstiev/>

V Mekke zahynulo vyše 1500 ľudí

Počas septembrovej tlačnice počas púte do Mekky zahynulo najmenej 1 501 ľudí. Ide o najhoršiu katastrofu, ktorá púť postihla.

Informovala o tom agentúra AP, ktorá zostavila bilanciu na základe informácií z niekoľkých štátov, odkiaľ pútnici do

Saudskej Arábie prišli. Oficiálny počet od saudských úradov sa zastavuje na čísle 769, aj keď údajne nie je konečný. Pútnikov ušliapal dav 24. septembra v údolí Mína, keď smerovali k rituálu kameňovania Satana. Tohtoročnej púti sa zúčastnili asi dva milióny moslimov.

Saudské kráľovstvo od začiatku kládlo dôraz na zaistenie bezpečnosti a povolalo 100 000 policajtov a vojakov, tragickému incidentu sa napriek tomu zabrániť nepodarilo. Doteraz najväčšie podobné nešťastie sa v Saudskej Arábii stalo v roku 1990, keď ušliapali 1 426 ľudí.

Tradičná púť hadždž patrí medzi päť pilierov moslimskej viery a do Mekky by mal aspoň raz za život prísť každý moslim, ktorému to dovoľuje zdravotný stav. Vyvrcholom púte je sviatok obete Íd al-adhá.

Moslimovia si vtedy pripomínajú obeť, ktorú bol ochotný podstúpiť Ibrahím (Abrahám), keď chcel Bohu obetovať vlastného syna.

Moslimovia vtedy zabijú zviera a mäso rozdelia na tri časti. Prvá ostane v rodine, druhú venujú širšej rodine alebo priateľom, tretiu venujú ľuďom v núdzi.

Priamo v Mekke k sviatku patrí „kameňovanie“ Satana, keď pútnici hádžu na predmestí Mekky v Mine kamene do steny. Práve pri tomto rituáli došlo k smrtiacej tlačnici.

Zdroj:

<http://spravy.pravda.sk/svet/clanok/370203-ap-pocas-septembrovej-tlacnice-v-mekke-zomrelo-1453-ludi/>
<http://www.sme.sk/c/8013242/mekku-zasiahla-dalsia-tragedia-v-dave-usliapali-viac-ako-tisic-ludi.html#ixzz3oHyvQhw7>

Čínska vláda zakázala prácu zahraničných misiónárov, neregistrované cirkevné skupiny sú ilegálne

Čínsky prezident Si Ťin-pching v máji varoval, že náboženstvá musia byť nezávislé od zahraničného vplyvu. Čínska vláda žiada náboženské skupiny pôsobiace v krajine, aby prisahali oddanosť štátu, píše agentúra AP.

„Je potrebné aktívne sa usilovať o integráciu náboženstiev do socialistickej spoločnosti,“ povedal prezident na stretnutí vládnucej komunistickej strany na vysokej úrovni, ktorého deklarovaným cieľom bolo zjednotiť nestranné skupiny a jednotlivcov.

V oblasti náboženskej politiky čínska vláda od 90. rokov 20. storočia zastáva názor, že nepriateľské zahraničné sily môžu využiť náboženstvá, aby prenikli do čínskej spoločnosti, získali si čínsku populáciu a zvrhli vládu komunistickej strany. Čínska vláda zakázala prácu zahraničných misionárov, odmietla uznať akékoľvek vymenovanie do úradov zo strany zahraničných cirkevných inštitúcií vrátane Vatikánu a vyhlásila akékoľvek neregistrované cirkevné skupiny za ilegálne.

V západočínskych regiónoch Sin-ťiang a Tibet využívajú podľa vlády zahraničné sily islam a tibetský budhizmus na podnecovanie miestnej populácie proti čínskej vláde.

Napriek všetkému sa náboženstvo rýchlo rozšírilo v krajine, trpiacej krízou presvedčenia, keď ľudia zväčša opúšťajú komunistické hodnoty, napísala AP.

<http://www.hlavnespravy.sk/cinsky-prezident-nabozenstva-musia-byt-nezavisle-od-zahranicneho-vplyvu/620485>

Najvyšší vrchol na svete, Mount Everest, sa pohol

Najvyšší vrchol na svete, Mount Everest, sa presťahoval o 3 centimetre na juhozápad vďaka zemetraseniu,

ktoré v apríli spustošilo krajinu Nepál. Pred zemetrasením sa Mount Everest za posledné desaťročie premiestnil o 40 cm na severovýchod rýchlosťou štyri centimetre za rok. Počas dvoch zemetrasení – 25. apríla a 12. mája – prišlo v Nepále o život viac než 8 700 ľudí. Zemetrasenia majú na svedomí aj zosuvy pôdy a zničenie pol milióna domovov. Tisíce ľudí ostali bez prístrešia len niekoľko týždňov pred obdobím monzúnových dažďov.

<http://www.hlavnespravky.sk/zemetrasenie-v-nepale-presunulo-cely-mount-everest/633156>

Biblická skaza: kobyľky spustošili polia v Rusku

O náletoch kobyľiek a neúrodných rokoch sa človek dočíta nielen z Biblie či príbehov starých tisíc rokov. Stačí sa pozrieť na to, čo v tomto roku zažili farmári v Rusku,

v blízkosti pol miliónovej metropoly Astrachán, ležiacej v blízkosti Kaspického mora. Práve kombinácia vlhkejšieho vzduchu a vysokých teplôt spôsobila premoženie saranciat. Tieto kobyľky drancujú všetku rodiacu sa úrodu v okolí a poľnohospodárom ostávajú len oči pre plač.

Toto leto patrí v tomto smere k najhorším za posledných 20 rokov.

Húfy kobyľiek sú schopné požrať prakticky všetko živé, čo im príde do cesty. Za jeden deň navyše dokážu prekonať vzdialenosť vyše desať kilometrov a celková škoda tak narastá kritickým tempom. Podľa portálu rt.com kobyľky ohrozili až 29 000 hektárov všetkých polí.

Zdroj:

<http://www.aktuality.sk/clanok/279442/biblicka-skaza-v-rusku-kobycky-pustosia-cele-polia-farmari-su-zufali/>

Marshallove ostrovy sa stratia

Ak bude hladina mora v dôsledku globálneho otepľovania aj naďalej stúpať rovnakým tempom ako v súčasnosti, Marshallove

ostrovy v Tichomorí sa v priebehu budúceho storočia stratia z mapy Zeme, zaznelo minulý týždeň na konferencii o životnom prostredí vo filipínskej metropole Manila. „V najlepšom prípade sa tieto atoly a ostrovy stanú neobývatelnými,“ uviedol Abraham Hicking z Úradu ochrany životného prostredia na Marshallových ostrovoch na konferencii, ktorú usporiadali pod záštitou Ázijskej rozvojovej banky. Marshallove ostrovy boli od druhej svetovej vojny súčasťou Zvereneckého územia Tichomorské ostrovy, oblasti pod poručenskou správou OSN na západe Tichého oceána, ktorú spravovali USA.

Zdroj:

<http://www.sme.sk/c/2102211/klipy.html#ixzz3foEBawlf>

Astrológia a horoskopy

Ako si môžem zlepšiť život, nájsť pravú lásku a zbohatnúť? Mnohí ľudia hľadajú odpoveď na tieto otázky pomocou astrológie.

Oddávna sa králi, panovníci i prostí ľudia obracali pre rady k astrológom. Ani dnes tomu nie je inak. Rady astrológov vyhľadávajú politici, obchodníci, umelci show biznisu, ale aj prostí ľudia. Doslova desiatky miliónov ľudí žijú podľa ich rád a nechávajú svoje životy dobrovoľne zväzovať postavením hviezd.

V novinách, časopisoch na sociálnych sieťach nás denne bombardujú horoskopmi. Len ťažko nájdeme nejaké periodikum či populárne médium, ktoré by nemalo rubriku pre horoskopy. Horoskop pre zamestnanie, partnerský horoskop a mnoho ďalších. V teleráne divákov víta veštica.

Ako by sa kresťan mal stavať k týmto veciam?

Na astrológiu v minulosti hľadali vzdelané triedy s veľkou vážnosťou. Mnoho stáročí ľudia verili, že Zem je stredom vesmíru, a táto mylná kozmológia ich priviedla k presvedčeniu, že osobnosť a charakter ľudí môžu byť ovplyvnené polohou nebeských telies v čase ich narodenia.

Keď vedecké objavy osvietenia narušili pôvodný základ pre astrológiu, okultisti sa snažili zachovať dôveru v astrológiu prostredníctvom mystických a okultných prostriedkov.

Po jej prenesení do grécko-rímskeho sveta sa okrem určovania všeobecnej budúcnosti objavilo predpovedanie budúcnosti jednotlivca, čo sa dnes teší veľkej popularite. Tento smer sa nazýva natálna astrológia. (Okrem nej existuje ešte tzv. mundiálna astrológia, ktorá obdobným spôsobom predpovedá budúcnosť národov a sveta.)

Mnohí kresťania odpovedajú na otázku, v akom znamení sa narodili, diskutujú o tom, s akým znamením si najlepšie rozumujú, a porovnávajú, či majú skutočne charakteristické črty pre to či iné znamenie...

Avšak takými diskusiami v skutočnosti zapierame, že sme kresťania, a vyznávame, že náš život riadia hviezdy a nie nesmierna láska a starostlivosť nášho Boha. Horoskop pre kresťanov neexistuje - pre kresťanov existuje iba Božie slovo, podľa ktorého riadia svoj život.

Vždy nás prekvapuje, ako sa vie diabol krásne prezliecť a vyobraziť - v podobe privesku vykladaného zirkómni, zlatého obrázku na hrnčeku, rozkošného zápisníka s perom s príznačnou symbolikou... No akokoľvek pekne to všetko vyzerá, je to on - starý had a PODVODNÍK, ktorý túži po našom zničení a využije všetko, len aby nás dostal k tomu, aby sme prestali veriť Bohu a nasledovať ho. Zaoberaním sa vecami zlého budeme, hoci nevedome, nasledovať zlo.

ASTRONÓMIA: Veda o vesmíre, zaoberajúca sa vznikom, vývojom, stavbou, rozložením, pohybom a vzájomnými interakciami vesmírnych telies a ich sústav. Zároveň skúma fyzikálne a chemické vlastnosti astronomických objektov, ako aj procesy, ktoré ich vyvolávajú.

Astronómia by sa nemala zamieňať s astrológiou, ktorá predpovedá ľudský osud a ľudské záležitosti vo všeobecnosti vo vzťahu k jasným pozíciám astronomických objektov na oblohe; astronómovia používajú vedecké metódy, astrológovia nie.

ASTROLÓGIA: Základom astrológie je viera, že postavenie planét, hviezd a komét vplyva na chod dejín. Takýmto spôsobom sa vysvetľujú rôzne výrazné udalosti, či narodenie alebo smrť slávnych osobností.

Nevinná hra?

Niektorí ľudia čítajú horoskopy len pre zábavu. Je to bezpečné? Pozor! Načrtnutý osud sa im dostáva do podvedomia a môže ovplyvňovať ich myslenie. Neexistuje kompromis medzi schvaľovaním a praktizovaním čítania horoskopov, chodením k vešticám a praktizovaním kresťanského života. Božie slovo jasne hovorí: „Nebudete veštiť ani nebudete plane-tárit.“ 3. Mojžišova 19,26 Ak tak robíme, zraňujeme Božie srdce, jeho lásku a prejavujeme mu nedôveru a nevernosť. Tak ako sa ani žene nebude páčiť, keď jej manžel „zo žartu“ bude flirtovať s inou, ani Bohu sa nepáči naše čítanie a poverčivosť len tak zo žartu, je to prejavom nevery a postupne prerastá v niečo omnoho vážnejšie. Nedajme sa namotať - telka sa dá vypnúť, stránka z časopisu vytrhnúť...

Prinajlepšom je astrológia pre mnohých akousi barličkou, aby nemuseli hľadať správny základ pre svoje rozhodnutia. Prinajhoršom sa z nej stáva násilnícky falošný boh, ktorý ľudí zvierá démonickou mocou. To je pravdepodobne dôvod, prečo nás Biblia pred ňou vystríha:

„Vystúp teda so svojím bosoráctvom a s množstvom svojich čarov, o ktoré si sa usilovala od svojej mladosti, azda si pomôžeš, azda naženieš strach. Ustala si od množstva svojich rád; nech vstanú a pomôžu ti astrológovia, ktorí pozorujú hviezdy, ktorí mesiac čo mesiac oznamujú, čo bude, nech ťa zachráni od toho, čo príde na teba!“ Izaiáš 47,12.13.

Chceš poznať svoju budúcnosť?

Boh nám o našej budúcnosti hovorí mnoho - a na rozdiel od časopisov, nemení názor podľa aktuálneho čísla.

„Lebo ja poznám úmysly, ktoré mám s vami - znie výrok Hospodinov - úmysly pokoja, a nie zlého: aby som vám dal šťastnú budúcnosť a nádej.“ Jeremiáš 29,11

Ak nepoznáme Božie slovo a hľadáme odpovede na svoje otázky inde, diabol je hneď ochotný nám podsunúť tie svoje. Pravdivú „predpoveď“ má však iba náš Boh, pretože On všetko stvoril a svojou dobrotou udržiava a chráni.

Zdroj: <http://questions.org/atq/should-astrology-or-horoscopes-be-taken-seriously/>

<http://www.buh-krestanstvi.cz/news/horoskopy-a-vesteni-nevinna-hra/>

<http://www.mojakomunita.sk/web/anna.lojekova/blog/-blogs/horoskop-aj-pre-krestanov->

Odporúčame:

Na pravde záleží
Prof. Walter Veith

A5, 480 strán, tvrdá väzba

Cena: 8,00 €

Jan Hus – kacír alebo hlásateľ pravdy?

Majster Jan Hus povedal:

„Hľadaj pravdu, počuj pravdu, uč sa pravdu, miluj pravdu, hovor pravdu, drž pravdu, bráň pravdu až do smrti, lebo len pravda oslobodzuje.“

Výklad viery z roku 1412

V roku 2015 si pripomíname 600-ročné výročie mučeníckej smrti Jana Husa.

6.7. 1415 bol na koncile v nemec-kom meste Konstanz odsúdený a upálený český reformátor Majster Jan Hus ako kacír.

Jeho smrť však vyburcovala tisíce ďalších, aby v jeho diele reformácie pokračovali.

V šumavskom podhorí, v malebnom mestečku Husinec, na dohľad od majestátného vrchu Libina, stojí rodný Husov dom. O mieste a dátume Husovho narodenia historici po stáročia viedli a vedú spory, ale majme za to, že sa narodil v roku 1371 v Husinci pri Prachaticiach a že v Prachaticiach vychodil základnú školu. Aj o jeho otcovi sa historici len dohadujú: bol azda sedliakom alebo skôr sedláčkom, možno len remeselníkom, a volal sa zrejme Michal. Bezpečne sa vie, že Hus mal aspoň jedného súrodenca, brata, pretože o jeho synoch píše v Kostnici v jednom zo závetných listov: rád im, aby nešli študovať za kňazov - nech sa radšej učia remeslu. Dosť sa rozpráva o Husovej matke. On sám o nej vďačne napísal, že ho naučila modliť sa. Bola zbožná, tak ako bol zbožný celý tento juhočeský kraj náboženských horlivcov.

To, že bol chudobný žiačik, rozpráva Hus sám: najskôr urobil z chleba lyžicu, potom touto lyžicou jedol hrach, jedol a jedol, až nakoniec zjedol aj lyžicu. To že žiacke roky strávil v Prachaticiach, kde výukou postúpil až na choralistu chrámu, sa len odvodzuje, avšak aj v Prachaticiach historici ukazujú školu - nízku starobylú stavbu vedľa chrámu - do ktorej vraj chodil on aj Jan Žižka, a rovnako tak sa odvodzuje, že mu na pražské štúdium pomohol Majster Křišťan z Prachatic, Husov celoživotný otcovský priateľ. Toto všetko sa len odvodzuje. Až do jeho dvadsiateho druhého roku, kedy sa stal bakalárom na pražskej filozofickej fakulte, sa o Husovi takmer nič úplne istého a preverého nevie.

Hoci Prachatice už vtedy neboli žiadny zapadákov (patrili bohatej vyšehradskej kapitule a ležali na Zlatej ceste, vedúcej z Rakús a Bavor cez Písek do Prahy), musela Jana z Husinca Praha ohromiť svoju okázalosťou i veselosťou. Pravá ríšska metropola aj obchodné centrum. Rozľahlosťou bola menšia ako Rím alebo Carihrad, ale rovnala sa Londýnu a Paríži - avšak s tou výhradou, že Nové Mesto v tom čase nebolo plne dostavané. Niektorí píšú, že Praha mala 30-40 000 obyvateľov. Bola teda rozhodne najväčšou mestskou aglomeráciou v strednej Európe.

Zbožná mamička sa určite bála, aby sa Janova dedinská neskúsenosť nepokazila

medzi choralistami prachatického chrámu, ale Husa nepokazila ani veselá Praha. Popri prísnosti a vysokých nárokoch na kňaza Hus odmietal aj laikovu obyčajnú veselosť alebo aj len fintivosť žien. A tým skôr popri tomto moralizme zostáva nevysvetlené, prečo sa Hus stal kňazom až okolo tridsiatky, päť rokov po dosiahnutí kanonického veku. Krátko nato začne obsiérne teologické štúdium. Avšak za učeného doktora teológie ho vrcholová fakulta neuzná, hoci splní všetky predpísané povinnosti: medzitým sa stane stíhaným kacírom.

Rozpráva sa, ako mamička vodila svojho synčeka Jana do Prachatic do školy a aj po ceste sa vrúčne modlila, aby Jan zdarne študoval. Raz mamička napiekla pre školského majstra koláče a vykrmila husa, ale tá jej na ceste medzi Husincom a Prachaticami z tašky vyskočila a uletela. Mohla syna odporučiť len koláčmi a sľzami o strate nej husi. Tá hus! V mene ju zostala. Podľa všeobecného zvyku Jan dostal druhé meno podľa rodnej dediny - Ján z Husinca - a v rozpustilej Prahe sa zmenil na Jana Husa. Mal mimoriadny zmysel pre tvárnosť reči a smiešnosť prezývky mu neprekážala. Raz sa sám dal do univerzitných akt zapísať ako Jan Hus z Husinca, husou sa nazýva v listoch z vyhnanstva a keď bude písať priateľom z väzenia v Kostnici tajné listy, latinské *anser a auca* bude jeho väzenský kryptogram. „Majte radi úbohú hus.“

A o sebe ironicky napísal: „Hus síce nie je vznešená labuť ani dravý orol, nevyleti vysoko, je krotká - do pasce sa ale chytiť nedá a nastavené siete potrhá.“

Svojou vzdelanosťou a múdrosťou Jan z Husinca čoskoro vynikol. V tridsiatich rokoch je zvolený za dekana filozofickej fakulty, v nasledujúcom období potom za rektora univerzity. V tom čase je už aj kazateľom v Betlehemskej kaplnke. České kázne sa dajú vypočúť aj na rade miest v Prahe, ale v Betleheme sa káže iba po česky, a to raz denne každý deň, v nedeľu a počas sviatkov dopoludnia i popoludní. Hus vypudil z kostolov svetský spev, zložil šesť českých nábožných piesní na oslavu Krista a učil veriacich spievať po česky „Otče náš“ a „Verím v Boha“.

Jan z Husinca bol v týchto rokoch miláčikom Prahy. Arcibiskup ho vyznamenával, mal prístup k dvoru, medzi kráľovými obľúbencami mal osobných priateľov, do Betlehema sa na kázanie schádzali tisíce ľudí a vraj tam chodila aj kráľovná Žofia. Na univerzite študoval a prednášal teológiu.

Jeho vstupom na veľkú scénu bola kázeň na svatolukášskej synode - využil ju dokonale: predniesol programovú reč, na ktorej vypracovaní si dal zvlášť záležať. V téme toho dňa, „Milovať budeš Pána, svojho Boha z celého svojho srdca; z celej svojej duše a z celej svojej mysle“ hierarchicky usporiadal myšlienky od všeobecnej predstavy o spoločnosti a cirkvi, cez formuláciu vysokého posolania kňazov, až po konkrétny rozbor a kritiku cirkevných neprístojností a praktík.

Má tridsaťštyri rokov, na úlohu oficiálneho kritika cirkvi je veľmi mladý, ale arcibiskup je ešte mladší. A je aj veľmi sebavedomý; ale nie je to sebavedomie miláčika Prahy, je to sebaistota už zažitej Kristovej pravdy. Hovorí:

„Za našich časů, láska k Bohu a k bližnímu, žel, tak ustydlá, že jaksi není žádná péče o duchovní věci, protože veškerá naše péče a snažení jest pohrouženo v kalu světském.“

Kňazom vytyká dva smrteľné hriechy: smilstvo a najróznejšie spôsoby svätokupectva.

Duchovní sú svojím postavením najmilší synovia Boží, ale sú nimi len vtedy, ak žijú podľa Kristovho evanjelia. Zodpovednosť kňazov je veľká a úmerne tomu sú veľké aj ich previnenia voči cirkvi. Kritiku kňazských nemravností vyhotil Hus do absolútnej takto:

„Ja blúdím v handrách,“ (nechal svojimi ústami prehovoriť samého Krista), „kňazi v šarlátových rúchach sa radujú; ja som olupovaný o odev - oni sa pýšia z almužien v kráľovskej nádhere; ja v zápase potím krv - oni sa kochajú v najjemnejšom kúpeli; ja ponucujem pri nadávkach a pluvaní - oni pri hostinách, hyení a opilstve; ja som vedený pod kríž na smrť zomdlený - oni opití líhajú k odpočinku; ja volám v bolesti pribýť na kríž - oni chrápu na najmäkšom lôžku; ja vydávam z najväčšej lásky za nich svoju dušu - oni ani prikázanie lásky nepoznajú...“

Prešli sme s Majstrom Janom od jeho mladosti v južných Čechách až k rokom jeho najväčšej slávy a obľúbenosti na pražskej univerzite a v Betleheme. Teraz si však pripomíname jeho mučenícky záver života. Čo bolo medzi týmito dvoma pólmi? Čím tak rozhodujúcim bolo naplnených oných desať rokov Husovho života?

Proti prestelkom cirkevnictva a kňazstva je známych šesť bludov, ktoré Hus dal zvečniť po latinsky na stenách betlehemskej kaplnky (De sex erroribus)

Sepsání toto o šesti bludích Mistr Jan Hus položil w Betlemie na stienie:

Blud o stvoření je tento:

že blázniví kněží praví, že oni kolikrát chtějí, tělo boží stvoří a že oni jsou stvořitelé svého Stvořitele. A tak dále praví, že každý kněz je důstojnější než panna Marie, matka boží, argumentující takto, že ona jednou Ježíše porodila, ale každý kněz, ten ho může často stvořit.

Druhý blud o víře je tento:

že velí kněží věřit v pannu Marii, ve svatě, v papeže, nerozumějící, že jiné je věřit v nějakou věc, jiné věřit o té věci a jiné věřit té věci.

Třetí blud o hříších odpustění je tento:

že prý je na vůli kněžské, aby hříchy komukoli odpustili nebo zadrželi.

Blud čtvrtý o poslušnosti je tento:

že lidé mají poslouchat své preláty nebo vyšší /duchovní/, - ovšem jedine v dobrých příkázáních.

Pátý blud o kletbě je tento:

lidé se kletbami krivými od pravdy boží zastrašují.

Šestý blud je svätokupectví:

kdo má zlou žádost, aby duchovní věc vyměnil za tělesnou nebo dočasnou, tedy tu věc za peníze nebo jiný tělesný požitek, za službu, za chválu nebo za přízeň bídnu. A zase kdo neřádně žádá vyměnit tělesnou věc za duchovní, jako peníze, služby nebo nějaký dar za kněžství či za biskupství.

Tento nápis „O šestich bludoch“ v staročeštine podľa dobovej tlače z r. 1509, vydaný v Litomyšli, je možné vidieť vyobrazený na južnej stene Betlehemskej kaplnky v Prahe. Pôvodne bol na stenách latinský nápis vytykajúci šestoro bludov kňazských, ktoré Hus neustále karhal vo svojich kázňach.

(M. JAN HUS „ŽIVOT A UČENÍ“; DIEL II. UČENÍ, NAPÍŠAL VLASTIMIL KYBAL, V PRAHE NÁKLADOM JANA LAICHTE-RA /1926/, str. 509)

600 rokov od smrti majstra Jana Husa

V roku 2014 uplynulo 600 rokov od prvého vysluhovania večere Pánovej pod obojím (s chlebom i vínom) – stalo sa tak v roku 1414. V tomto roku zároveň začal osudový cirkevný koncil v juhonemeckom mestečku Konstanz (Kostnica), ktorý mal obrovský význam pre Čechov, Moravanov a ich dejiny. Kostnický koncil trval od roku 1414 do roku 1418. Jeho hlavným cieľom bolo vyriešiť schizmu v katolíckej cirkvi, lebo v dobe zahájenia koncilu existovalo trojpápežstvo - v Ríme sa za hlavu katolíckej cirkvi považoval Gregor XII., proti ktorému stáli vzdoropápeži Benedikt XIII. a Ján XXIII. Koncil po niekoľkoročných vyjednávaniach dosiahol zosadenie všetkých troch pápežov a vymenovanie novej hlavy katolíckej cirkvi, Martina V.

Spisy majstra Jana Husa boli v r. 2007 zaradené do registra Pamäti sveta UNESCO, čím aj táto inštitúcia dala najavo, že Husovo dielo sa stalo neoddeliteľnou súčasťou svetového kultúrneho dedičstva.

Rok 2015 je obdobím spomienkových a ďalších akcií spojených s menom českého reformátora, ale aj jedinečnou príležitosťou na dôrazné pripomenutie trnistej kľukatej cesty víťaznej českej reformácie, pri ktorej zrode Jan Hus stál.

Juhonemecké mesto Konstanz alebo Kostnica. Z rímskych čias mesto nieslo názov po rímskom cisárovi - Constantia. V 13. storočí sa používal názov Costenz alebo Kostnitz.

Posledný deň Majstra Jana z Husinca - 6. júl 1415

Husa priviedli do kostnickej katedrály až po veľkej omši. Konalo sa tu veľké zasadnutie koncilu. Kráľ Žigmund zasaďol s korunou na hlavu na čestné miesto, prítomné kniežatá pred ním držali ríšske jablko, žezlo a meč. Hus stál pod silnou strážou pri lešení, ktoré urobili kvôli nemu. Najprv podrobne a dlho čítali celý záznam o Husovom procese, potom 260 článkov Wiclefových a ich odsúdenie, a keď Bertold de Wildungen začal čítať poslednú redakciu Husových článkov, Hus hneď začal vykladať prvý článok, ktorý bol o cirkvi. Ale kardinál Zabarella prikázal dráhom, aby ho donútili mlčať.

V tejto budove (Konzilsgebäude) prebiehala voľba pápeža počas koncilu v rokoch 1414 až 1418. Budova dodnes stojí na brehu Bodamského jazera vedľa prístavu.

Hus prosil, aby mohol odpovedať. Povedal: „...aby sa títo okolostojaci nedomnievali, že som držal bludy - veď potom so mnou urobíte, čo sa vám zapáči,“ ale v reči mu zabránili a on pokľakol a začal sa zbožne modliť.

Potom čítali výpovede svedkov - zase mu nedovolili sa brániť. Keď prečítali, že tvrdil, že je štvrtá osoba v trojici, žiadal meno svedka, ktorý to dosvedčil, ale predčítajúci povedal, že nie je potrebné, aby tu bol menovaný. Keď mu

Na konci Husovej ulice (Hussenstrasse) vpravo je Husov dom, (tu býval Hus počas pobytu v Konstanz). Dnes je v správe českej Husovej spoločnosti. Nachádza sa tu múzeum s dokumentmi o Husovom živote, diele a smrti.

vytkli odvolanie sa ku Kristovi, povedal hlasno: „Ó, Pane Bože, hľa, už tento koncil tvoje skutky a zákon zatracuje ako blud!“

Keď povedal, že do Kostnice prišiel slobodne a s kráľovou ochrannou listinou, prítomní sa vrah na Žigmunda pozreli a on sa začervenal.

Potom čítali rozsudok a Hus, hoci mu v tom bránili, odpovedal aj na tento. „Vždy som si prial a aj dnes si prajem účinnejšie poučenie z Písma...“ Keď odsudzovali jeho knihy, povedal, že mu v nich nedokázali jediné bludné slovo. A ako mohli zatratiť jeho knihy písané po česky, keď ich nikdy nevideli?

Rozsudok bol prichystaný v dvojakom znení: keby odvolal, odsúdiť ho na doživotný žalár, a keď neodvolá, potom ho ako nenapraviteľného kacíra zbaviť kňazstva a odovzdať svetskej moci. Prečítali znenie druhého, a podľa katolíckeho svedectva vrah Hus zbledol a povedal zlomeným hlasom: „Bože všemohúci, aký to rozsudok je proti mne vynesený!“ Podľa Petra z Mladoňovic Hus pokľakol a hlasno sa pomodlil: „Pane Jezu Kriste, odpusť všetkým mojim nepriateľom, ty vieš, že ma krivo obžalovali, krivých svedkov proti mne viedli a krivé články proti mne vymysleli!“

Potom mu prikázali, aby sa obliekol do omšových rúch, a sedem biskupov, poverených jeho odsúdením, ho vyzvalo, aby odvolal. Hus vystúpil na lešenie uprostred chrámu a s plačom povedal prítomnému ľudu: „Nemôžem to urobiť, aby som nebol luhárom, aby som neurazil svoje svedomie a Božiu pravdu, a aby som nepohoršil tak veľké množstvo, ktorému som kázal.“ Začali ho teda odsväcovať - odoberali mu znaky kňazstva: kalich, štól, ornát, a ku každému predniesli preklináciu formulu. Hus to nazval rúhaním a k jednotlivým aktom prednášal vlastné zbožné formule a pokorne sa modlil. Tonzúru mu prestrihli nožnicami na štyri strany a povedali: „Už cirkev odňala od neho všetky cirkevné práva a nemá viac s ním čo robiť. Odovzdávame ho moci svetskej.“ Potom na jeho hlavu vložili papierovú korunu s tromi namaľovanými diabľami a nápisom, „Toto je arcikacir!“ a povedali: „Zverujeme tvoju dušu diablovi!“ Hus zopál ruky so slovami: „A ja ju zverujem najľáskavejšiemu Pánovi Ježišovi Kristovi.“

Kráľ Žigmund pokynul vojvodovi Ľudovítovi Falckému: „Chod, vezmi si ho.“ Z katedrály šiel sprievod na popravisko cez mesto okľukou. Kostnica bola plná ľudí, zbehli sa zdĺeka na vzácné divadlo. Falcgróf Ľudovít s družinou viedli sprievod na koňoch, dvaja jeho sluhovia sprevádzali Husa, ktorý nebol spútaný, z oboch strán. Vpredu, vzadu aj po stranách šlo pešo i na koňoch asi tisíc ozbrojencov. Hus cestou spieval žalmy. Popravisko bolo v lúkach pri ceste na Gottlieby. Hus, keď došiel k vztýčenému kolu, pokľakol a dlho sa modlil. Zástupca koncilu, kňaz Schorand k nemu prišiel na koni a zhora z koňa mu ponúkol spoved. Hus odmietol: „Netreba, nie som smrteľne hriešny.“ Po modlitbe povstal a nahlas, aby ho počuli aj priatelia okolo, povedal: „Pane Ježišu Kriste, túto strašnú, potupnú a ukrutnú smrť chcem pre tvoje evanjelium a kázanie tvojho slova trpezlivo a pokorne vytrpieť.“

Falcgróf pokynul katovi. Kat Husovi dovolil rozlúčiť sa s jeho žalárnikmi. Hus im ďakoval za všetko dobré, čo pre

neho urobili. Kati ho vyzliekli zo šiat a za ruky stočené dozadu ho povrazmi uviazali ku kolu, zarazenému do zeme. Za krk ho k nemu pripievnili silnou reťazou. Pod nohy mu dali drevo premiešané so slamou, a takisto drevom striedavo so slamou ho obložili až po bradu.

Falcgróf Ľudovít a ríšsky maršálek prišli na koňoch a znovu sa pýtali, či chce odvolať. „V pravde evanjelia, ktorú som písal, učil a kázal, dnes radostne chcem umrieť.“ Oba muži tleskli rukami, drábi poliali drevo a slamu smolou a hranicu podpálili. Hus zaspieval tri verše litánie, potom ho oheň pridusil.

Münster - Dóm Matky Božej (Münster Unserer Lieben Frau). V tomto kostole obhajoval v čase kostnického koncilu český reformátor Jan Hus svoje učenie. Bol však súdený a odsúdený ako kacír.

Pohľad dovnútra kostola.

Husov kameň (Hussenstein) je miesto, kde bol Jan Hus 6. júla 1415 údajne upálený. Leží asi 15 minút chôdze od Husovho domu smerom k švajčiarskej hranici v parčíku na okraji mesta.

Potom sa už len potichu modlil. Umieral asi tak dlho, ako by sa mohli odriekať dva, najviac tri otčenáše.

Mŕtve telo zostalo visieť pri kole za reťaz. Zrazili ho i s kolom na zem, znova obložili drevom a pálili, kosti i lebku roztĺkali. Spálili aj šaty a všetok popol aj ohorky vhadili do hĺbín Rýna, aby si Česi nemohli nič vziať na pamiatku.

Jan Hus zaplatil životom vo veku 44 rokov.

Podľa knihy Jan Hus (E. Kantürkova):

Melantrich Praha 1991 spracoval B. Chán

<http://www.iereus.wz.cz/mesta/konstanz.html>

**Roháčkova
Biblia**

**vreckový formát
so zipsom 17,2 x 12,5 cm**

Do 31.11. za zvýhodnenú cenu 13.00 Eur

Mojžišova nevlastná matka

Prečo zmizla z egyptskej histórie?

Artefakty, ktoré objavuje archeológia, sú tichými svedkami minulých dramatických dejov. Prekvapivo, staré nálezy úspešne umlčali mnohých biblických kritikov. Súlad medzi Písmom a archeologickými nálezmi vrhá nové svetlo na mnohé známe príbehy.

Pozrime sa na jeden príbeh, pri ktorom archeológia vyniesla na povrch tie najúžasnejšie objavy.

Začnime narodením Mojžiša. Podľa biblickej chronológie, sa Mojžiš narodil v roku 1530 pred našim letopočtom, za vlády Tutmosesa I., ktorý vládol v rokoch 1532-1508 pred n.l. Tutmoses I. bol tretí faraón 18. dynastie. To je faraón, ktorý vydal dekrét, že všetci synovia narodení Izraelitom mali byť hodení do rieky, kým dcéry boli ponechané nažive (Exodus 1,22). Áron, Mojžišov brat, sa narodil v roku 1533 pred n.l., za vlády predchádzajúceho faraóna Amenhotepa, a tak unikol pred týmto nebezpečným dekrétom.

Mojžiš, ako je známe, bol krátko po narodení vložený do malého košíka z trstia, ktorý bol položený do rákosia pri brehu rieky Níl. (Exodus 2,3)

Tutmoses I. mal dcéru, ktorá sa volala Hatšepsut. A podľa všetkého, bola to práve táto faraónova dcéra, ktorá našla Mojžiša v rieke Níl a osvojila si ho. Keď ho našla, pravdepodobne dostal meno Hapi-Moses, ako odkaz na boha Nílu.

Je pravdepodobné, že Mojžiš vyrastal ako pestúnske dieťa vo faraónovom dome. Tutmoses I. nemal žiadnych synov a tak po jeho smrti v roku 1508 pred n.l. sa Mojžiš mohol stať faraónom, ale on odmietol. V Skutkoch apoštolov 7,22 čítame: „A vyučili Mojžiša všetkej múdrosti Egypťanov, a bol mocný vo svojich slovách i skutkoch.“ A v liste Židom čítame: „Vierou Mojžiš, keď už bol veľký, odoprel volať sa synom dcéry faraonovej a radšej si vyvolil trpieť a strádať s ľudom Božím, ako mať dočasný pôžitok hriešny. A za väčšie bohatstvo ako poklady Egypta považoval pohanenie Kristovo...“ Židom 11,24-26

Deir el-Bahari – slávny terasovitý chrám faraónky Hatšepsut. Ruiny univerzity, na ktorej kedysi pravdepodobne študoval Mojžiš. Vybavenie Hatšepsut bolo odstránené zo stien.

Faraónom sa stal Tutmoses II. - manžel Hatšepsut. Avšak vládol len 4 roky, od roku 1508 do roku 1504 pred n.l.. Keď zomrel, Mojžiš sa opäť mohol stať faraónom, ale znovu odmietol. A tak vo vláde pokračovala Hatšepsut. Stala sa

ženským faraónom. Vládla Egyptu od roku 1504 do roku 1482 pred n.l., spolu 22 rokov. Avšak Tutmoses II. po svojej smrti zanechal nemanželského syna, ktorý nebol súčasťou faraónovho dvora. Bol vychovaný egyptským kňazstvom. Stal sa z neho slávny faraón Tutmoses III. Teda po smrti Tutmosesa II., Hatšepsut musela vládnuť spolu s Tutmosesom III., ktorý mal silnú podporu egyptského kňazstva.

Príbeh Hatšepsut je smutný príbeh. V roku 1488 pred n.l., šesť rokov pred jej smrťou, všetky oficiálne záznamy o Hatšepsut zmizli. Jej kráľovské maľby na stenách jej pohrebneho chrámu v Deir el Bahari boli znetvorené a jej sochy boli zničené. Dodnes sa našlo len niekoľko malých búst. Takéto drastické opatrenia sa prijímali len v prípade, ak faraóni boli nelojálni egyptským božstvám. Je možné, že Hatšepsut v roku 1488 pred n.l. prijala hebrejské náboženstvo? Mojžiš bol v tej dobe už v exile v Madianskej zemi, kam sa uchýlil pred hnevom Tutmosesa III., ktorého pozícia sa ešte viac upevnila. Kniha Exodus zaznamenáva faraónov hnev: „A keď počul faraon tú vec, hľadal zabiť Mojžiša. Ale Mojžiš utiekol od tvrdí faraonovej a býval v Madianskej zemi.“ Exodus 2,15

Podľa biblickej chronológie, Mojžiš ušiel do Madianu vo veku 40 rokov, teda v roku 1490 pred n.l. Pamätajte, že sme pred Kristom, preto počítame dozadu - odpočítavame. Avšak po istom čase v exile sa Mojžiš dospel k smrti Hatšepsut a jej smrť je zaznamenaná v jeho spisoch. Exodus 2,23 hovorí: „A stalo sa po dlhom čase, že zomrel egyptský kráľ. A synovia Izraelovi vzdychali od ťažkej roboty a kričali, a ich volanie o pomoc vystúpilo hore k Bohu od tej roboty.“ Od roku 1482 pred n.l. bol jediným vládcom Egypta Tutmoses III. A keďže Izraeliti teraz stratili ochranu, ktorú im zrejme Hatšepsut poskytovala, Tutmoses III. ich utláčal najkrutejším spôsobom.

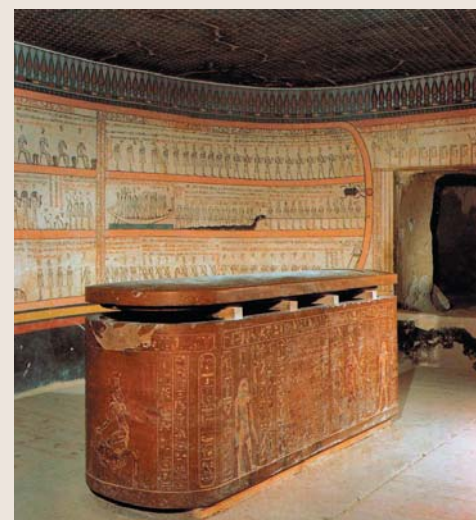
Návrat Mojžiša a jeho strach z faraóna je teraz pocho-piteľný, najmä preto, že jediným vládcom Egypta sa stal práve ten faraón, ktorý ho prinútil, aby ušiel. Tutmoses III. bol jeden z najmocnejších a najsilnejších faraónov, aký kedy žil. Bol známy ako Napoleon egyptský. Najväčší dobyvateľ všetkých čias. Bol preslávený vojensky, politicky, ale aj nábožensky. Bol Amonovým kňazom. Tutmosesovi III. je pripisované autorstvo Knihy mŕtvych. Je to kniha, ktorá je dnes ekvivalentom okultnej biblie.

Vládol do roku 1450 pred n.l., čo je podľa chronológie 1. Knihy Kráľov rok Exodu. (1.Kráľov 6,1) Podľa Biblie sa Exodus odohral dňa 17. marca 1450 pred našim letopočtom. Písmo zaznamenáva presné dátumy Pesachu a Exodu. A v Biblii sa dozvedáme, že vtedajší vládnucci faraón (Tutmoses III.) pod tlakom egyptských rán prepustil Izraelitov z otroctva (Exodus 12,31), no neskôr ich prenasledoval cez Červené more a počas toho pravdepodobne zahynul (Exodus 14,28).

V životopise Tutmosesa III. jeho dvorný pisár Amenemhab uvádza: „Hľa, kráľ dokonal svoj život mnohých rokov, skvelý v udatnosti, v moci a víťazstve: vládol od roku 1 do roku 54.“

Podľa tzv. vysokej chronológie Tutmoses III. vládol v rokoch 1504-1450 pred n.l., čo je presne 54 rokov. Navyše, rok 1450 pred n.l. nás privádza presne do roku Exodu. A Amenemhab uvádza aj mesiac a deň jeho smrti: „Posledný deň tretieho mesiaca druhého obdobia... vystúpil do neba a pripojil sa k slnku: božské končatiny splynuli s tým, ktorý ho splodil.“ Podľa egyptológa Jamesa Breasteda tento časový údaj predstavuje 17. marec 1450 pred n.l. To znamená, že aj egyptská, aj biblická chronológia zhodne poukazujú na rovnaký deň v histórii, kedy umrel faraón.

V roku 1898 bola v Údolí kráľov pri Luxore objavená hrobka slávneho Tutmosesa III. Múmia Tutmosesa III. (našla sa už v roku 1881 v Deir el-Bahari) je umiestnená v Egyptskom múzeu v Káhire. Avšak tu je problém. Biblia naznačuje, že faraón sa utopil so svojím vojskom v mori a zomrel. A pravdepodobne sa nikdy nenašiel. No tu máme múmiu! Je to skutočne jeho múmia? Faraón Tutmoses III. bol približne rovnako starý ako Mojžiš. Čiže keď zomrel, mohol mať asi 80 rokov. Avšak keď túto múmiu v roku 1973 skúmali dvaja vedci Harris a Weeks, prišli k záveru, že toto nie je múmia starého muža, ale mladíka - asi dvadsiatnika.

Zdá sa, že Egypťania mali svoj spôsob, ako zamaskovať svoje problémy (prehry, neslávne momenty). Faraón sa pravdepodobne z Červeného mora nikdy nevrátil, a aby sa táto skutočnosť zamaskovala, bola na jeho miesto vložená falošná múmia. Na podporu tohto tvrdenia existuje viacero nepriamych dôkazov z 18. dynastie.

Okrem toho, v jeho hrobke nájdete aj obraz, na ktorom kňaz boha Horusa hádže svoju palicu a tá sa mení na hada. Zaujímavé! O niečom takom sa dočítate len v Biblii. Faraó-

noví čarodejníci hodili svoje palice a tie sa obrátili na hachod. Ale palica Áronova ich všetky pohltila. (Exodus 7,12)

Jeden z ďalších vládcov bol Amenhotep II. - syn Tutmosesa III. (Po smrti Hatšepsut vládol spolu s otcom). Ten v čase exodu nebol v Egypte, pretože potlačal povstanie v Sýro-Palestíne s väčšou časťou egyptskej armády. Podľa egyptských spisov sa vrátil v júni 1450 pred n.l., kedy zničil veľa egyptských pamiatok. Tento čin si vyžaduje isté vysvetlenie.

V Biblii sa dozvedáme, že v poslednej z 10 egyptských rán zomreli všetci prvorození v Egypte. Amenhotep II. vtedy v Egypte nebol preto prežil. Ale po návrate do Egypta zistil nielen to, že Izraeliti sú preč, ale tiež, že jeho otec je mŕtvý a že jeho prvorozený syn bol zabitý v uvedenej rane. Asi teraz dokážeme pochopiť emócie, ktoré prežíval Amenhotep pri takomto šoku.

Je historickým faktom, že ďalším faraónom sa stal Tutmoses IV. - nie prvorozený, ale druhorozený syn Amenhotepa II. Isté vysvetlenie tejto anomálie nájdeme na nápis, ktorý sa nachádza na Sfinge. Je to príbeh o tom, ako sa druhorozený syn stal faraónom namiesto prvorozeného. Avšak, podľa všetkého, dôvody tam uvedené opäť len zakrývajú skutočnú príčinu - 10. egyptskú ranu.

Smrťou Hatšepsut monoteistické náboženstvo v Egypte nevymrelo. Počas obdobia Amarna v 18. dynastii sa v Egypte opäť vynoril monoteizmus. Po Tutmosesovi IV.

sa stal faraónom Amenhotep III. On bol ešte modlár, ale počas vlády jeho syna (Amenhotepa IV.) egyptské náboženstvo prešlo od uctievania Amona k uctievaniu Atona. Atonizmus bol uctievaním jedného Boha Stvoriteľa. Existujú silné dôkazy o tom, že Atonizmus má svoj základ v hebrejskom náboženstve.

Exodus Izraelitov musel zanechať stopy na egyptskom ľude, a zrejme mnohí sa obrátili od egyptských božstiev k Bohu Hebrejov. Podstatou egyptského náboženstva bolo uctievanie slnka, ale okrem toho v ich systéme viery boli mnohí ďalší bohovia, ktorí zohrávali vedľajšie úlohy. Amenhotep IV. zmenil svoje meno na Achnaton, čo symbolizovalo zmenu z uctievania Amona na uctievanie Atona (Amenhotep znamená „Amon je potešený“). Ďalším dôkazom o Achnatonovom rozchode so starým náboženstvom je, že presunul svoje hlavné mesto z Luxoru do nového mesta Achetaton. V piesni, ktorú Achnaton napísal svojmu bohu, je 17 veršov, ktoré zodpovedajú Žalmu 104 z Biblie.

Pod jeho vplyvom egyptská kultúra zažila obdobie realizmu. Sochy Achnatona a jeho rodiny sú zobrazené v prirodzených črtach a jeho žena a deti sú zobrazené v milujúcom vzťahu s faraónom. Jeho manželkou bola slávna Nefertiti.

Po smrti Achnatona, sa ďalším faraónom mal stať Tut-anch-aton (manžel jednej z Achnatonových dcér). Avšak zmena jeho mena na Tut-anch-amon naznačuje, že jeho vláda bola opäť spojená uctievaním Amona. Archeologické nálezy, svedčia o jeho krátkej, ale skvelej vláde. Stálo za to vzdať sa pravdy kvôli pozemskej sláve?

Zdroj:

http://amazingdiscoveries.org/5-deception_archaeology_Egypt_Moses

Pre ďalšie štúdium:

David O'Connor, Eric H. Cline: Thutmose III: A New Biography, The University of Michigan Press, 2006,

Vysoká chronológia

Jadwiga Lipinska: "Thutmose III," p.401. The Oxford Encyclopedia of Ancient Egypt. Ed. Donald Redford. Vol. 3, pp.401-403. Oxford University Press, 2001.

Ďalšie zaujímavé archeologické nálezy nájdete vo videodokumente
Exodus odhalený
Cena ~~5,00 €~~ 2,50 €
www.sionplus.sk

Zabijaci vitamínov vo vašom tele. Spoznajte ich

Pravidelný prísun vitamínov je dôležitý pre fungovanie nášho organizmu.

Väčšina vitamínov je životne dôležitých. Napovedá to už samotný názov, ktorý vznikol z latinského slova „vita“, čiže život. Naše telo nie je schopné samostatne si vyrobiť potrebné vitamíny, musíme ich teda doplniť zvonku, formou stravy alebo vhodných preparátov. Dve výnimky však predsa len existujú, ide o vitamín D, ktorý získavame cez pokožku prostredníctvom slnečného žiarenia, a vitamín K, ktorý sa tvorí z baktérií v ľudskom čreve.

5 zdravých porcií

Pre pokrytie potreby vitamínov odborníci na stravovanie odporúčajú denne skonzumovať päť porcií ovocia a zeleniny. Za ďalšie zdroje vitamínov sa považujú celozrnné produkty, orechy, semiačka, kvalitné rastlinné oleje, vajcia a mliečne výrobky. V prípade, že ste diabetici, prekonzultujte vhodné zdroje vitamínov spolu s odborníkom, ktorý zohľadní pravidlá stravovania pri diabete a zároveň nutnosť prijať vo forme stravy dostatok vitamínov.

Potreba sa priebežne mení

Ak je váš príjem vitamínov dostatočný, nemusíte sa ničoho obávať. Individuálna potreba vitamínov však závisí od viacerých faktorov, takže sa ľahko môže stať, že vaše telo bude potrebovať doplniť zásoby. K týmto situáciám dochádza najmä počas infekcií dýchacích ciest, ako je nádcha či chrípka, ale aj pri konzumácii málo pestrej stravy, čo je častým javom najmä v starších vekových skupinách. Zvýšený prísun vitamínov si vyžadujú aj chronické ochorenia tráviaceho systému, pravidelné užívanie určitých liekov, konzumácia alkoholu, či nadmerná športová záťaž. Samostatnú skupinu tvoria tehotné

ženy, ktoré musia dbať na zvýšený prísun určitých vitamínov, aby zabezpečili zdravý vývoj svojho plodu.

Čo vás oberá o vitamíny v tele?

Existujú záťažové situácie, ktoré blokujú pôsobenie vitamínov, vyvolávajú ich zvýšenú spotrebu, alebo vitamíny v tele celkom zničia. Najväčšími nepriateľmi potrebných vitamínov v tele sú:

- konzumácia alkoholu
- konzumácia kávy
- a kofeínových nápojov
- život v znečistenom prostredí
- stres
- infekčné ochorenia
- ochorenia tráviaceho traktu
- celkový zlý zdravotný stav
- jednostranná strava bez pestrosti
- nadmerná fyzická či športová záťaž

Stres nás každodenný

Možno patríte k abstinentom a nefajčiarom, nebývate často chorí a stravujete sa pestro. No stresu sa väčšine z vás v dnešnej dobe darí vyhýbať len ťažko. Tento jediný faktor stačí na to, aby si vaše telo vyžadovalo dodatočný prísun vitamínov.

Nezabudnite na to.

<http://dia.hnonline.sk/zdravie-20526/toto-su-zabijaci-vitamínov-vo-vasom-tele-spoznajte-ich-642868>

Na základni Guantanámo mučili väzňov hlasnou hudbou

Hoci Metallica, Britney Spears či Eminem majú vo svete tisíce fanúšikov, ich hudbou mučili teroristov.

Keď CIA na pokyn špiónskej komisie amerického Senátu zverejnila podrobný, vyše šesťstí-stranový dokument o väzenských praktikách v Guantanáme, zalapali po dychu aj ľudia s veľkou fantáziou. Na niektoré mučiacie techniky používané na väzňoch obvinených z terorizmu po útoku na dvojčiky by asi neprišli.

Okrem tých klasických ako zabránenie spánku, ponáranie do studenej vody, zväzovanie do zvierackého kazajok alebo vešanie dolu hlavou sa v správe objavili aj kurióznnejšie spôsoby. Mučitelia svojim obetiam napríklad naordinovali

intenzívnu vzdelávaciu kúru populárnou hudbou. Do zbláznenia im prehrávali idoly ako Eminem, Britney Spears alebo Boney M.

Aj našinca sa niektoré rádiá snažia roky mučiť rovnakými diskohitovkami od A-ha alebo Shakiry - navyše nasadenými v programovej slučke. My si však slučku okolo krku omotávať nemusíme, na rozdiel od väzňov totiž máme na výber: prepnúť.

Ako také hudobné mučenie funguje? Zuzana Cenkerová, ktorá na bratislavskej Vysokej škole múzických umení vyučuje psychológiu hudby, si myslí, že najviac môže organizmus vyčerpať a traumatizovať vysoká hlasitosť. „Sluch má pre organizmus veľmi dôležitú orientačnú funkciu. Ak za sebou začujeme nečakaný hlasný zvuk, automaticky sa obzrieme - náš organizmus potrebuje vyhodnotiť, či sa nenachádza v ohrození. Kontinuálny hlasný zvuk vedie k senzorickej dezorientácii: ostatné zvuky okolia v ňom zanikajú, ostáva iba jeden hlasný zvukový prúd, ktorý si vyžaduje celú našu pozornosť,“ hovorí.

<http://kultura.sme.sk/c/7736571/britney-mucila-vaznov-v-guantaname.html>

Detský charakter

Ako sa formujú detské povahové črty?

„Vyučuj mládenca podľa spôsobu jeho cesty; potom aj keď sa zostarie, neuchýli sa od nej.“

Príslovia 22,6

Veľmi si prajeme, aby boli naše deti zodpovedné, čestné, mali dobré srdiečka, úprimné... Často však nemáme príliš jasnú predstavu o tom, aký charakter chceme u našich detí vybudovať. Snažíme sa s nimi zvládnuť deň alebo napríklad ďalšiu hodinu. **Keby sme sa však dokázali pozrieť dopredu na to, akého človeka chceme vychovať, pomohlo by nám to i pri zvládání bezprostredných rodičovských problémov.** Pozrime sa na niektoré vlastnosti, ktoré sú dôležité pre fungovanie človeka v dospelosti – vlastnosti, v ktorých hranice hrajú dôležitú úlohu.

Schopnosť milovať

O troch veľkých cnostiach, ktorými sú viera, nádej, láska, apoštol Pavel napísal, že „*najväčšia z nich je láska*“ (1. Korinťanom 13,13). Väčšina rodičov by povedala, že by chcela, aby ich deti vedeli milovať druhých.

Milujúce deti si uvedomujú, že svet sa netočí okolo nich. **Skôr, než niečo urobia, zvažujú aké dôsledky bude mať ich správanie pre ľudí okolo nich.** Nie sú „egocentrické“, nemyslia si, že dôležité sú len ony a že druhí existujú len preto, aby plnili ich požiadavky a uspokojovali ich potreby. Niekedy tí najviac láskyplní rodičia vychovávajú tie najsebeckejšie deti. To preto, lebo im nestanovili hranice, ktoré by vyžadovali, aby rešpektovali druhých a ich pocity. Tento nedostatok hraníc u detí vedie k egocentrizmu, ktorý nepriaznivo ovplyvňuje ich schopnosť milovať. Absencia hraníc v detstve môže viesť k impulzívnemu správaniu, k závislostiam alebo k nezodpovednosti, v čom nie je miesto pre lásku.

Zodpovednosť

Ďalším aspektom zrelého charakteru je zodpovednosť. Čo je vlastne zodpovednosť? Povinnosti, záväzky, spoľahlivosť alebo len jednoducho „*plnenie úloh*“? V skutočnosti je to širší pojem. Ide o vlastnícky vzťah. Vlastníctvo znamená chopiť sa svojho života a vedieť, že sa zaň budem

zodpovedať – Bohu a druhým. Pred Bohom sa budeme zodpovedať za to, čo sme urobili so svojím nadaním, zdrojmi, vzťahmi, časom a jednaním. Ľudia, ktorí si uvedomujú svoju zodpovednosť, chápu život ako niečo, čo im bolo zverené, a vedia, že jedine oni sa budú zodpovedať za to, čo s ním urobili.

Sloboda

Deti vychované s dobrými hranicami poznávajú, že nie sú len zodpovedné za svoj život, ale tiež môžu slobodne žiť, akokoľvek sa rozhodnú, pokiaľ za svoje rozhodnutia ponese zodpovednosť. Žijeme v spoločnosti obetí. Život je pre nich niečo, čo sa im deje, a všetko, čo im prichádza do cesty, berú ako svoj údel. Niektorí ľudia sa dnes správajú, ako keby nemali na výber, ako keby sa všetko malo urobiť za nich. Pokiaľ to tak nie je, nedokážu to urobiť sami ani to nevedia zmeniť. Pokiaľ svoje deti naučíte, aby prebrali vládu nad svojím životom, zaručene uspejú.

Schopnosť prevziať iniciatívu

Dieťa potrebuje, aby sa od neho požadovala iniciatíva. Pred nejakým časom som bol na návšteve u svojej známej, ktorá má desaťročného syna. V priebehu nášho rozhovoru nás Martin niekoľkokrát prerušil a sťažoval sa, že nemá čo robiť – chcel, aby mu mamička vymyslela nejakú hru. Moja známa vedela, že jej syn má všetky zdroje, ktoré potrebuje, a tak sa na neho pozrela a povedala: „*Martin, svoju zábavu si musíš vziať na starosť sám.*“ Zakrátko si spomenul na kamaráta, s ktorým by sa u neho doma mohol hrať.

Nedávno som sa s touto matkou stretol opäť a tak sme si navzájom povedali, čo sme medzitým prežili. Rozprávala mi o všetkých zaujímavých veciach, ktoré teraz Martin robí v poslednom ročníku vysokej školy. V duchu som si hovoril: Aj teraz si svoju zábavu berie na starosť sám. Áno, pre správne vychovaných ľudí je život niečím, nad čím preberajú vládu a o čo sa usilovne starajú. Berú svoje hrivny a rozmnžujú ich, čím neustále zvyšujú svoje zapojenie do života. Svoju „zábavu si berú na starosť sami“ a prijímajú zodpovednosť za svoje ciele. Tí, čo to tak nerobia, sú v mnohých prípadoch ľudia, od ktorých sa nepožadovalo, aby si

plnili svoje úlohy a ciele, robil to niekto iný za nich alebo ich vždy vytiahol z dôsledkov ich jednania.

Rešpektovanie reality

Charakter, ktorý prináša dobre fungujúci život, musí obsahovať zdravú úctu k realite. Realita znamená niešť dôsledky nášho jednania v reálnom svete. To si každý človek musí uvedomiť. Vyzretí ľudia si pomocou tejto skutočnosti budujú skvelý život, zatiaľ čo tí nevyzretí sa proti nej neustále búria a narážajú na ňu.

Nedávno som stretol kamaráta z vyššej školy. V druhom ročníku prestúpil na prípravu na štúdium na lekárskej fakulte. Pamatám sa ako som ho videl usilovne študovať organickú chémiu, fyziku a pod. Dnes je tento môj priateľ uznávaným chirurgom, ktorý pôsobí vo veľkej metropolitnej oblasti a vykonáva operácie srdca. Miluje svoju prácu a stal sa popredným odborníkom na lekárskom poli. Mnohí obdivujú jeho prácu. Keď vidia toho uznávaného chirurga, už nevidia toho predošlého študenta, ktorý počítal so zákonom dôsledkov pre realitu. Vidia len ovocie celej jeho práce.

Keď vidíme nejaký veľký úspech, vidíme len výsledok a nie to, čo do neho bolo investované. Máme potom sklon považovať ho za zázrak. Skutočnosťou však je, že tento úspech sa rodil postupne, tým, ako daný človek plnil jednotlivé úlohy. Je potrebné, aby sme tak naučili uvažovať aj naše deti. **Keď sa to naučia, naučia sa tiež dosahovať veľké veci.** Získajú zdravú úctu k pozitívnej stránke reality. Realita má však aj druhú stránku. Aj dobrým ľuďom sa dejú zlé veci. Ale i vtedy dopadne lepšie ten, kto bude správne reagovať.

Rast

Nič nás tak neinšpiruje ako príbeh rastu človeka, ktorý prekonal nejakú ťažkú prekážku, obzvlášť ak ide o charakter. Dobrá rodičovská výchova môže dieťaťu pomôcť vybudovať si taký charakter, ktorý prekážkam života čelí so zameraním na rast. Patrí sem rozvoj schopností a získavanie vedomostí, ale tiež odvaha pozrieť sa tvárou v tvár na negatívne veci vo vlastnom vnútri, ktoré je potrebné zmeniť. Patrí sem napr. schopnosť priznať si chybu, odpúšťať, prijať problém za svoj, vedieť prehrávať, zotaviť sa z trýznivých emocionálnych stavov. Musíme naše deti učiť, ako sa prispôbiť požiadavkám reality. Musíme od detí požadovať, aby sa menili samé, ak nemôžu zmeniť skutočnosť.

Zameranie na pravdu

Človek môže rásť do takej miery, do akej je schopný a ochotný byť úprimný. Všeobecne povedané, deti majú tendenciu skrývať pravdu, keď ich ohrozuje. Rodičia by teda mali vytvárať takú atmosféru, kde by bolo možné prekonávať prirodzený sklon dieťaťa skrývať pravdu. To vyžaduje citlivú rovnováhu medzi bezpečím a normami. Hranice ľuďom pomáhajú hovoriť pravdu. Okrem toho, že požadujú pravdu, poskytujú bezpečie toho, že človek pozná dôsledky svojho zlyhania. **Deti sa omnoho lepšie vyrovnávajú s dopredu známymi dôsledkami svojich chýb, ako je napr. dočasný zákaz sledovania televízie alebo „domáce väzenie“, než so vzťahovými dôsledkami, ako je hnev, pocit viny, hanba, odcudzenie alebo osamotenie.**

Zameranie na to, čo človeka presahuje

„*Vedzte, že on, Hospodin, je Boh, on nás učinil, a jeho sme,*“ povedal žalmista (Žalm 100,3). Najdôležitejšie otázky, na ktoré si človek musí odpovedať, sú: „*Kto je Boh?*“ a potom: „*Ja, alebo Boh?*“ Tieto odpovede potom riadia všetko smerovanie v živote daného človeka. Ľudia, ktorí vedia, že nie sú bohmi, vzhliadajú k Bohu, ktorý presahuje ich život. Uvedomujú si, že tu nie sú preto, aby slúžili sami sebe, ale aby slúžili jemu. Budujú svoj život okolo neho a jeho hodnôt. Ostatní budujú svoj život okolo seba a svojho sebeckva. Potrebujú získať schopnosť preniesť sa cez svoju vlastnú existenciu a vážiť si existenciu druhých. Odriecť si okamžité uspokojenie svojich potrieb v prospech nejakej vyššej cnosti či hodnoty kvôli niekomu či Niekomu inému, než sú oni sami. Najväčší paradox je, že pokora nás robí väčšími, než sme.

Tvrdý oriešok

Nato, aby sme mohli vychovať dieťa s dobrým charakterom, musíme byť rodičmi s dobrým charakterom. Aby sme mohli u svojich detí vybudovať hranice, musíme mať hranice aj my. Charakter dieťaťa bude do veľkej miery určovať, akým smerom sa bude uberať jeho život.

spracovala: Jana Kopilecová,

Z knihy: *Deti a hranice,*

Dr. Hentry Cloud a Dr. John Townsend

„Opakované skutky sa stanú zvykom, a tie vytvárajú charakter.“

Ellen Whiteová, *Child Guidance*, str. 164

Prečo cirkvi svätia nedeľu?

Mark Jenkins

Tisíce rokov sa ľudia schádzali v nedeľu pri výchoďte slnka na bohoslužby. Ešte predtým, než vznikla katolícka cirkev, Rimania sa obracali na východ a uctievali vychádzajúce slnko. Toto pohanské uctievanie slnka je v skutočnosti pôvodom slova Sun-day [nedeľa].

V starozákonných dobách bolo každému jasné, že Boží nasledovníci odpočívajú v sobotu – siedmy deň v týždni – a že pohania, ktorí uctievali stvorenie, zachovávali prvý deň v týždni na počesť slnka.

Prečo teda a z akej autority dnes prakticky každá cirkev zachováva nedeľu ako deň odpočinku? Zmenil snáď deň odpočinku Ježiš Kristus, ktorý sa označil za „Pána soboty“ (Marek 2,28)? Alebo snáď apoštolovia? Existuje nejaký biblický príkaz, aby právi kresťania svätili nedeľu? A ak nie, odkiaľ toto nariadenie pochádza?

Pôvod dvoch dní

Počiatky svätenia nedele i soboty nachádzame v prvých dvoch kapitolách knihy Genesis. V prvý deň týždňa (v nedeľu) veľký Boh Stvoriteľ oddelil deň od noci, keď povedal: „Buď svetlo.“ V tom momente bolo svetlo viditeľné zo Zeme. Od toho bolo odvodené svätenie nedele: pohania počas celej histórie uctievali stvorenie – a konkrétne jeho hlavný zdroj svetla, nie Stvoriteľa. Dokonca aj dnes náboženskí vodcovia sa obracajú späť k stvoreniu, aby podporili svätenie nedele. Pápež Benedikt XVI. na omši v roku 2007 povedal, že nedeľa pripomína „deň úsvitu stvorenia“, a preto „cirkev slávi sviatok stvorenia každý týždeň.“

V kontraste s tým, pozrieme sa, čo sa stalo v siedmy deň týždňa (v sobotu): „A Boh dokončil siedmeho dňa svoje dielo, ktoré činil, a odpočíval siedmeho dňa od všetkého svojho diela, ktoré učinil. A Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, lebo v ňom si odpočinul od všetkého svojho diela, ktoré stvoril Boh činiac.“ (1.Mojžišova 2,2-3). Počas týždňa stvorenia Boh neposvätil žiadny iný deň. V siedmy deň ukončil svoju fyzickú prácu tvorenia a stvoril niečo duchovné: svoju sobotu.

Nikto nepopiera svätosť soboty ako dňa odpočinku a bohoslužby v starozákonnom období. Všemohúci Boh nariadil jej zachovávanie v štvrtom prikázani v 2.Mojžišovej 20. kapitole a Ježiš Kristus na viacerých miestach potvrdil večne záväznú povahu Desatora prikázani (napr. Matúš 5,17-19; 17,19-19).

Potom, v rámci samostatnej zmluvy s Izraelom, Boh povedal, že sobota bude večným znamením: „Je to znamením medzi mnou a medzi synmi Izraelovými na veky; lebo šesť dní činil Hospodin nebesia a zem a siedmeho dňa prestal a oddýchol si.“ (2.Mojžišova 31,17).

Samotná Biblia neposkytuje žiadne schválenie pre svätenie nedele – a mnohé cirkvi to vedia. Preto sa najprv pozrieme na historický záznam, ktorý jasne ukazuje, kedy došlo k zmene sviatočného dňa, kto presne ho zmenil a ako bol presadený.

Presadzovanie nedele

V dobe Krista svätili nedeľu len pohania – konkrétne Rímska ríša. Avšak už v roku 230 boli katolíci rozdelení v otázke, ktorý deň by mali dodržiavať. Jeden z prvých katolíkov, Origenes, napísal: „Ale čo je sviatok soboty, okrem toho, čo píše apoštol: Preto ešte zostáva sobotenie, teda zachovávanie soboty ľudu Božiemu? Zanechajúc židovské predpisy ohľadom soboty, pozrieme sa, ako by mal sobotu zachovávať kresťan. V sobotný deň by sa mal zdržať všetkých svetských prác. Ak teda zastavíte všetky všedné práce a nebudete konať nič svetské, ale oddáte sa duchovným cvičeniam, uchýlite sa do kostola, zúčastníte sa svätého čítania a poučenia ... toto je dodržiavanie kresťanskej soboty.“ V tej dobe, tento katolícky vodca mal na mysli siedmy deň – sobotu.

Presadzovanie nedeľného odpočinku zaviedla Rímska ríša, konkrétne cisár Konštantín. V roku 321 n.l. Konštantín

vydal nariadenie zakazujúce prácu v „ctihodný deň slnka“ – v nedeľu. V liste napísanom po Nicejskom koncile v roku 325 n.l. Konštantín presadzoval nedeľnú bohoslužbu na veľkonočné sviatky: „Na tomto stretnutí bola prediskutovaná otázka týkajúca sa najsvätejšieho dňa Veľkej noci a bolo rozhodnuté jednotným usúdením všetkých prítomných, že tento sviatok by mali zachovávať všetci a na každom mieste v jeden a ten istý deň.“ Inými slovami, Veľká noc sa mala sláviť v nedeľu a židovský sviatok Pesach bol výslovne zakázaný.

Tým, ktorí ignorovali dekréty Nicejského koncilu, Konštantín napísal v inom liste o svätení soboty: „Keďže teda už nie je možné znášať vaše zhubné bludy, týmto nariadením vystríhame, aby sa nikto z vás odtiaľ neopovážil schádzať na spoločných zhromaždeniach. V súvislosti s tým sme nariadili, aby vám boli odňaté všetky domy, v ktorých ste zvyknutí mať svoje zhromaždenia: a naša obozretnosť v tomto smere siaha tak ďaleko, že zakazujeme konanie vašich poverčivých a nezmyselných zhromaždení nielen na verejnosti, ale aj v každom súkromnom dome alebo mieste vôbec. Nech preto tí z vás, ktorí túžia po pravom a čistom náboženstve, sa obrátia lepším smerom a vstúpia do katolíckej cirkvi. ... Od tohto dňa nech sa žiadne z vašich nezákonných zhromaždení neopovážia objaviť sa na akomkoľvek verejnom alebo súkromnom mieste. Nech sa tento edikt zverejní.“

Potom, čo Konštantín vydal tento edikt, boli bohoslužby v ktorýkoľvek iný deň okrem nedele ilegálne. Takmer o 40 rokov neskôr, v roku 363 n.l. Laodicejský koncil rozhodol, že: „Kresťania sa nesmú požíďovať tým, že budú svätiť sobotu, ale musia v ten deň pracovať, a uctievať deň Pánov... Ale ak sa nájdú takí, ktorí sa požíďujú, nech sú anathema [prekliati a exkomunikovaní] od Krista.“

Na koncile v Tourse v roku 1163 pápež Alexander III. vydal tento dekrét: „Vzhľadom na to, že odsúdeniahodné kacírstvo už nejakú dobu dvíha svoju hlavu v častiach okolo Toulouse a infekcia sa už rozšírila po Gaskonsku a iných provinciách, ukrývajú sa ako had vo svojich záhyboch; akonáhle sa jeho nasledovníci objaví, nech im žiaden človek neposkytne útočisko na svojich statkoch; ani nech sa s nimi nikto nestýka pri nakupovaní a predávaní: tak, aby keď budú obrátiť útechu ľudskej konverzácie, boli donútení odvrátiť sa od bludu k múdrosti.“

Historicky vzaté, nie je pochyb o tom, kto zmenil bohoslužobný deň. Bola to katolícka cirkev a presadzovala ho Rímska ríša.

Čomu veria cirkvi

Vzhľadom na to, že zmenu zaviedla katolícka cirkev a dnes je to najväčšia organizácia sviatca nedeľu, pozrieme sa do jej materiálov na dôvody, prečo sa domnieva, že nedeľa je svätá. Jednoduchá odpoveď je toto: pretože katolícka cirkev vykonala túto zmenu.

Katolícky doktrínálny katechizmus uvádza priamo toto: „Otázka: Máte nejaký iný spôsob, ako dokázať, že cirkev má moc ustanovovať prikázané sviatky? Odpoveď: Keby takú moc nemala, nemohla by urobiť to, v čom s ňou všetci moderní religionisti súhlasia, nemohla by zaviesť dodržiavanie nedele, prvého dňa v týždni, namiesto svätenia soboty, sied-

meho dňa, čo je zmena, pre ktorú neexistuje žiadna biblická autorita.“ Katolíci považujú zmenu bohoslužobného dňa za znamenie katolíckej autority!

V skutočnosti katolíci majú pocit, že protestanti by mali svätiť sobotu, ak odmietajú autoritu Ríma. Katolícky doktrínálny katechizmus ďalej uvádza: „Otázka: Keď protestanti v sobotu konajú všednú prácu, rešpektujú Písmo ako svoje jediné pravidlo viery? Nachádzajú jasné schválenie pre také konanie v tejto posvätné knihe? Odpoveď: Naopak, pre túto prax majú len autoritu tradície. Keď znesväcujú sobotu, porušujú jedno z Božích prikázani, ktoré Boh nikdy nezruší: 'Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätil.'“

Niektorí protestanti to priznávajú. Sám Martin Luther napísal v knihe „Proti nebeským prorokom“ toto: „Naozaj, ak by [sobotista Andreas] Carlstadt mal ďalej písať o sobote, nedeľa by musela ustúpiť a sabat, teda sobota, by sa musela svätiť.“ Luther vo svojom Veľkom Katechizme napísal, že „aby sa zabránilo zbytočnému rozruchu, ktorý by inovácia mohla podnietiť, mala by [bohoslužobným dňom] byť aj naďalej nedeľa.“ Teda on jednoducho prijal katolícku doktrínu, o ktorej vedel, že nemá biblickú autoritu.

Aj metodisti, anglikáni a presbyteriáni majú dokumenty uznávajúce, že pre svätenie nedele neexistuje žiadna biblická autorita.

Ak budete čítať Nový zákon od Matúša až po Zjavenie Jána, nájdete frázu „prvý deň týždňa“ (nedeľa) osemkrát, no žiadna z týchto pasáží nehovorí o nedeľnej bohoslužbe.

Biblia nám jasne ukazuje, ktorý deň zachovávali prví kresťania. Ježiš Kristus svätil sobotu (Lukáš 4,16). Apoštol Pavol tiež svätil sobotu, aj o nej kázal pohanom v sobotu jeden a pol roka (Sk 18,4-11).

Mnohí poukazujú na zmŕtvychvstanie Ježiša Krista v nedeľu ráno (počas veľkonočných sviatkov) ako na dôvod pre svätenie nedele. Avšak tak ako svätenie nedele, aj Veľkonočné ranné bohoslužby majú pohanský pôvod. Boh nám prikazuje pripomínať si Kristovu smrť, nie jeho narodenie alebo vzkriesenie. (1.Korínťanom 11,26)

Čo by teda mali milióny vyznávajúcich kresťanov robiť? Mali by sa, rovnako ako Martin Luther, jednoducho vyhnúť rozruchu? Mali by, spolu s Rímom a miliónmi ďalších vyznávajúcich kresťanov hľadiť smerom k slnku na počesť stvorenia a pracovať v deň, ktorý Boh sám posvätil?

Čo budeš robiť ty? Všemohúci Boh dal tento príkaz: „Pamätaj na deň soboty, aby si ho svätil“ (2.Mojžišova 20, 8). Patriarchovia, staroveký Izrael, Ježiš Kristus, učeníci, apoštol Pavol a pravá Božia cirkev ju zachovávali tak, ako to prikázal. Všetci uctievali Stvoriteľa vesmíru, nie dielo jeho rúk. Čo budeš robiť ty?

<http://www.thetrumpet.com/article/6076.30160.114.0/religion/why-churches-keep-sunday>

ODPORUČAME

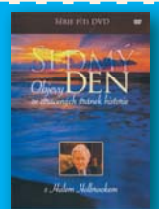
Siedmy deň

Objavy zo stratených

stránok histórie

Sada 5 DVD

Cena: 20,00 €

Super-expres

Henryk Burzywoda

„Hľa, panna počne a porodí syna,
a nazvú jeho meno Immanuel, čo je
preložené: S nami Boh.“

Keby existovala železničná trať od Zeme k Slnku a keby na tejto linke premával rýchlik rýchlosťou 100 km/h, pri nepretržitej jazde by sme k našej materskej hviezde dorazili po 174 rokoch.

Kto chce ísť rýchlejšie a zísť oveľa ďalej, môže využiť jedinečnú dopravnú ponuku. Pri nástupišti planéty Zem je prístavený mimoriadny super-expres Immanuel. Všetky dvere tohto vlaku priateľstva sú otvorené dokorán a anjelská služba vlakovkej súpravy srdečne pozýva všetkých záujemcov na palubu. Na výjazdovom semafore svieti červené svetlo. Z reproduktorov stanice počuť hlasný, ale milý archanjelský hlas hlásateľa: „Upozornenie pre cestujúcich! Mimoriadny expres Immanuel: Zem - Kráľovstvo nebeské je pripravený na odchod, v súlade s Božím cestovným poriadkom, a čoskoro odíde z určeného nástupištia a kolaje. Prosíme všetkých, aby sa poponáhľali a zaujali svoje miesta!“

Trasa vlaku je super-rýchla a bezpečná. Trans-galaktická trať je riadená a monitorovaná najmodernejšími bezpečnostnými zariadeniami. Dráha tejto trate má dve bezkontaktné

koľajnice, ktoré zaručujú plynulú jazdu. Symbolizujú dočasnú a večnosť, mier a priateľstvo, vieru a skutky, milosť a spravodlivosť a tiež teóriu a prax. Dopravca ponúka cestujúcim komfortnú a bezkolíznú jazdu v pohodlných klimatizovaných vozňoch najvyššej triedy v nefajčiarskych vozňoch. Ponuka zahŕňa jedlo a nápoje zadarmo. Cestujúci musia mať pri sebe lístok, ktorý pred dvoma tisícami rokov majiteľ zakúpil pre všetkých záujemcov, aby sa zúčastnili na akciovej reprezentačnej jazde. Je to jediný vlak, ktorý zaručuje doraziť do cieľa tej veľkej nadčasovej cesty - do perleťových brán večného šťastia. Nenastupujme preto do

akéhokoľvek vlaku, ale s rozvahou sa rozhodnime pre ten správny a dobre označený.

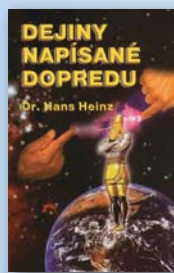
Sám som raz mal nepríjemný zážitok. Zadychčaný som dobehol na nástupište a sotva sa mi podarilo naskočiť do rozbiehajúceho sa vlaku. Ale až počas jazdy som si uvedomil, že som nastúpil do vlaku, ktorý mieril úplne opačným smerom, ako bol môj zamýšľaný cieľ. Podráždený som vystúpil na nasledujúcej stanici a ďalším vlakom som sa vrátil na stanicu v mieste odjazdu. Takéto situácie sú vždy stratou drahocenného času a môžu spôsobiť hanbu v prípade kontroly cestovných lístkov.

Len keď bude cesta voľná a z riadiacej miestnosti príde signál naznačujúci voľnú cestu, a keď sa na semafore objaví zelené svetlo, vtedy výpravca dá povolenie na odjazd, vlakový sprievodca potvrdí pripravenosť k jazde a strojvodca spustí automatickú blokáciu dverí na vozňoch. Potom už žiadny oneskorenc nebudie môcť nastúpiť do vlaku.

Drahý priateľ, ešte dnes si zarežeru miestenku do vlaku, zajtra môže byť neskoro. Druhá takáto životná príležitosť už nemusí prísť. Šťastnú cestu!

Superekspres (Znaki Czasu 07-08/2014)

Ponuka literatúry a DVD

Dejiny napísané dopredu

Dr. Hans Heinz

Staré biblické proroctvá o vývoji ľudských dejín sú relevantné aj dnes. Odhalte Božie neklamné stopy v ľudskej histórii. Jedine on oznámil svetové dejiny dopredu. Pozrite sa v nádeji do budúcnosti.

18,5 x 12 cm, 96 strán

Cena: 1,50 €

Božie meno

Doug Batchelor

Aký je skutočný význam Božieho mena? Aký postoj by kresťania mali mať k jeho menu? Je možné, že niektorí zneužívajú Božie meno, aby presadili vlastné doktríny?

A6, 32 strán

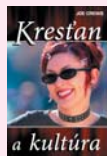
Cena: 0,50 €

Pokrstené
pohanstvo

Rozhovor
s Ježišom

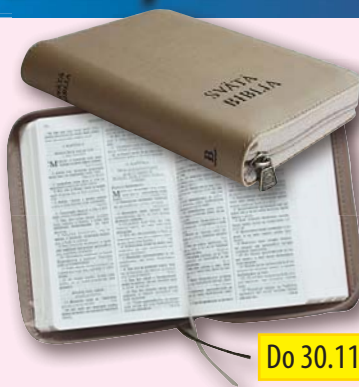

Kresťan
a kultúra

Oživiť svoje
manželstvo

Do 30.11.
k jednému
kusu
druhý
zdarma

Svätá Biblia

- vreckový formát so zipsom

Preklad prof. Roháčka

17,2 x 12,5 cm

Cena: 14,50 €

Do 30.11. za zvýhodnenú cenu 13,00 Eur

Veľký spor vekov

Ellen Gould Whiteová

Pozadie odvekého konfliktu medzi dobrom a zlom. 2000-ročná história kresťanstva

A5, 376 strán

Zdarma už v 7 jazykoch!

Objednávajte na adrese: www.velkysporveku.eu

Exodus odhalený

Réžia: Lad Allen

Nezabudnuteľná cesta po stopách synov Izraelových z Egypta do Zaslúbenej zeme. Nenechajte si ujsť významné archeologické nálezy 21. storočia.

VIDEO DVD – 61 min.

Cena: 5,00 € 2,50 €

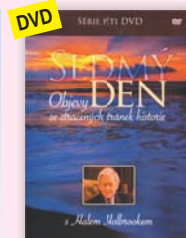
Posledné udalosti biblických proroctiev

Doug Batchelor

Dokumentárny film, ktorý odhaľuje úžasné biblické predpovede o posledných udalostiach našej Zeme.

VIDEO DVD – 40 min.

Cena: 2,00 €

Siedmy deň

Objavy zo stratených stránok histórie

Hal Holbrook

Dokument približuje korene biblického dňa odpočinku a ukazuje ako sa zachovával celé tisícročia na rôznych miestach sveta. Svedectvo viac než 50 historikov a teológov.

Sada 5 DVD

Cena: 20,00 €

Kompletnú ponuku nájdete na stránke www.znameniadoby.sk

Vydáva Sion plus n.o., P.O. Box R-34, Košice 1, www.znameniadoby.sk

Číslo 9 – Vyšlo v októbri 2015. Vychádza 1x ročne v priemernom náklade 7.000 kusov. Nepredajné. ISSN 1337-8759.

Redakcia, distribúcia, inzercia: 0944 951 800, sionplus@centrum.sk

Sion plus je nezisková organizácia, ktorá ponúka literatúru z oblasti praktického kresťanstva.

Naše číslo účtu je: IBAN: SK98 8360 5207 0042 0095 0746 (mBank) BIC/SWIFT: BREXSKBX.

Za všetky zaslané príspevky ďakujeme!

Tento časopis vychádza aj vďaka Vašej finančnej podpore!